

vervalschen of in waarde verminderen van muntspeciën of het namaken of vervalschen van munt- of bankbiljetten, voor zoover daarmede het misdrijf is gepleegd of zij het voorwerp daarvan hebben uitgemaakt, verbeurdverklaard, ook indien zij niet aan den veroordeelde toebehooren.

251. Hij die opzettelijk, zonder schriftelijke vergunning van het hoofd van het gewestelijk bestuur, zilveren schijven of platen, al of niet voorzien van een stempel, en geschikt om na stempeling, overstempeling of eenige andere bewerking, voor muntspeciën te worden aangezien, en welke niet klaarblijkelijk bestemd zijn om tot sieraad of als gedenkpenning te dienen, in voorraad heeft, of binnen Indonesië invoert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste tien duizend gulden. (*In de buitengew. vergunning v. d. resident, S. 38—370, 264, bl. 232.*)

252. Bij veroordeeling wegens een der in de artt. 244—247 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in art. 35 no. 1—4 vermelde rechten worden uitgesproken.

TITEL XI.

Valschheid in zegels en merken.

(Sw. 4-2°; S. 12—610, 611; 13—444, 445; Inv. Sw. 6-216°.)

253. Met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren wordt gestraft: 216
1° hij die van rijkswege of vanwege de Indonesische Regeering uitgegeven zegels of, indien voor de geldigheid van deze laatste eene handteekening vereischt wordt, deze handteekening namaakt of vervalscht, met het oogmerk om die zegels als echt en onvervalscht of als geldig te gebruiken of door anderen te doen gebruiken;

2° hij die, met gelijk oogmerk, zoodanige zegels vervaardigt, door wederrechtelijk gebruik te maken van echte stempels. (Sw. 35, 257, 260v., 486; CP. 140v.)

254. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren wordt gestraft: 21
1° hij die op gouden of zilveren werken valsche rijksmerken of door de wet vereischte meesterteekenen plaatst of echte vervalscht, met het oogmerk om die werken te gebruiken of door anderen te doen gebruiken alsof de daarop geplaatste merken of teekenen echt en onvervalscht waren;

2° hij die, met gelijk oogmerk, op de bedoelde werken merken of teekenen plaatst door wederrechtelijk gebruik te maken van echte stempels;

3° hij die echte rijksmerken of door de wet vereischte meesterteekenen inzet, aanvoegt of overbrengt in, aan of op andere gouden of zilveren werken dan die waaraan zij oorspronkelijk zijn aangebracht, met het oogmerk om die werken te gebruiken of door anderen te doen gebruiken alsof de bedoelde merken of teekenen oorspronkelijk daarop waren geplaatst.

(Sw. 35, 256v., 262, 486; CP. 140v.)

255. Met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren wordt gestraft: 218
(S. 28—255, 256.)

1° hij die op voorwerpen waarvan de ijk verplicht is of die op verzoek van belanghebbenden tot den ijk of herijk worden toegelaten, valsche Indonesische ijkmerken plaatst, of echte vervalscht, met het oogmerk om die voorwerpen te gebruiken of door anderen te doen gebruiken alsof de daarop geplaatste merken echt en onvervalscht waren;

2° hij die, met gelijk oogmerk, op de bedoelde voorwerpen merken plaatst door wederrechtelijk gebruik te maken van echte stempels;

3° hij die echte Indonesische ijkmerken inzet, aanvoegt of overbrengt in, aan of op andere voorwerpen dan die, waaraan zij oorspronkelijk zijn aangebracht, met het oogmerk om die voorwerpen te gebruiken of door anderen te doen gebruiken alsof de bedoelde merken oorspronkelijk daarop waren geplaatst. (Sw. 35, 256v., 262, 486.)

256. Met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren wordt gestraft: 219
1° hij die andere dan de in de artt. 254 en 255 bedoelde merken, die krachtens wettelijk voorschrift op goederen of hunne verpakking moeten of kunnen worden geplaatst, daarop valschelijk plaatst of echte vervalscht

N.
Sw.

215

216

21

218

219

N. met het oogmerk om die goederen te gebruiken of door anderen te doen
Sw. gebruiken alsof de daarop geplaatste merken echt en onvervalscht waren;
2°. hij die, met gelijk oogmerk, op de bedoelde goederen of hunne verpakking merken plaatst door wederrechtelijk gebruik te maken van echte stempels;

3°. hij die echte merken gebruikt voor goederen of hunne verpakking waarvoor die merken niet bestemd zijn, met het oogmerk om die goederen te gebruiken of door anderen te doen gebruiken alsof de bedoelde merken daarvoor bestemd waren. (Sw. 35, 254v., 257, 262, 393, 486.)

220 257. Hij die opzettelijk valsche, vervalschte of wederrechtelijk vervaardigde zegels, teekenen of merken, of de voorwerpen waaraan zij wederrechtelijk verbonden zijn, gebruikt, verkoopt, te koop aanbiedt, aflevert, ten verkoop in voorraad heeft of binnen Indonesië invoert, als waren die zegels, teekenen of merken echt en onvervalscht en niet wederrechtelijk vervaardigd of wederrechtelijk aan de voorwerpen verbonden, wordt gestraft met dezelfde straffen als in de artt. 253—256 zijn bepaald, naar de daar gemaakte onderscheidingen. (Sw. 35, 245, 260-2, 262, 272, 462, 486; CP. 140v.; S. 28—265, 256.)

258. (1) Hij die maten, gewichten of weegwerktuigen, nadat zij van een ijkmerk zijn voorzien, vervalscht met het oogmerk om ze als echt en onvervalscht te gebruiken of door anderen te doen gebruiken, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

(2) Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van vervalschte maten, gewichten of weegwerktuigen als waren zij echt en onvervalscht. (Sw. 262, 486.)

221 259. (1) Hij die een geijkt voorwerp ontdoet van het daarop geplaatste afkeuringsmerk, met het oogmerk om dat voorwerp te gebruiken of door anderen te doen gebruiken als ware het niet afgekeurd, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden.

(2) Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk een van het afkeuringsmerk ontdaan voorwerp gebruikt, verkoopt, te koop aanbiedt, aflevert of ten verkoop voorhanden heeft, als ware het niet afgekeurd. (Sw. 35, 260, 262, 486.)

222 260. (Gew. S. 41—491.) (1) Met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft:

1°. hij die van rijkswege of vanwege de Indonesische Regeering uitgegeven zegels, welke reeds tot gebruik hebben gediend, ontdoet van het merk bestemd om ze voor verder gebruik ongeschikt te maken, met het oogmerk om die zegels te gebruiken of door anderen te doen gebruiken als waren zij nog niet gebruikt;

2°. hij die, met gelijk oogmerk, van wege de Indonesische Regeering uitgegeven zegels, welke reeds tot gebruik hebben gediend, ontdoet van de handteekening, het waarmerk of de aanduiding van het tijdstip van gebruik, welke ingevolge eenig wettelijk voorschrift op of over die zegels zijn gesteld.

(2) Met dezelfde straffen wordt gestraft hij die opzettelijk zegels, die van dat merk, die handteekening, dat waarmerk of die aanduiding ontdaan zijn, gebruikt, verkoopt, te koop aanbiedt, aflevert, ten verkoop in voorraad heeft of binnen Indonesië invoert, als waren zij nog niet gebruikt (Sw. 35, 253, 259, 262, 272, 486.)

222 260 bis. (Toeg. S. 26—359 jo. 429.) De bepalingen van de artt. 253, 256,
bis 257 en 260 zijn naar de daarin gemaakte onderscheidingen mede van toepassing, indien de daarin omschreven feiten worden gepleegd met betrekking tot zegels of merken in gebruik bij den postdienst, hetzij van Suriname of de Ned. Antillen, hetzij van eene buitenlandsche mogendheid, hetzij, voor zoover merken betreft, van Nederland.

Wordt een dier misdrijven echter gepleegd met betrekking tot zegels of merken in gebruik bij den postdienst van eene buitenlandsche mogendheid, dan wordt het maximum der hoofdstraf op het misdrijf gesteld met een derde verminderd. (Sw. 262, 486.)

223 261. (Gew. S. 26—359 jo. 429.) (1) Hij die stoffen of voorwerpen voor-

handen heeft waarvan hij weet dat zij bestemd zijn tot het plegen van eenig in art. 253 of in art. 260bis in verband met art. 253 omschreven misdrijf, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

(2) De stoffen en werktuigen worden verbeurd verklaard. (Sw. 9, 39, 250, 275.)

262. (*Gew. S. 26—359 jo. 429.*) Bij veroordeeling wegens een der in de artt. 253—260bis omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in art. 35 no. 1—4 vermelde rechten worden uitgesproken.

TITEL XII.

Valschheid in geschriften.

263. (1) Hij die een geschrift waaruit eenig recht, eenige verbindtenis of eenige bevrijding van schuld kan ontstaan, of dat bestemd is om tot bewijs van eenig feit te dienen, valschelijk opmaakt of vervalscht, met het oogmerk om het als echt en onvervalscht te gebruiken of door anderen te doen gebruiken, wordt, indien uit dat gebruik eenig nadeel kan ontstaan, als schuldig aan valschheid in geschrift, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

(2) Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van het valsche of vervalschte geschrift als ware het echt en onvervalscht, indien uit dat gebruik eenig nadeel kan ontstaan. (Bw. 1865, 1867v; Rv. 148v.; Sw. 35, 52, 64, 276, 486; Sv. 231v.; CP. 150v., 407.)

264. (1) (*Gew. S. 39—573 jo. 717.*) De schuldige aan valschheid in geschrift wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren, indien zij gepleegd is:

1°. in authentieke akten; (Bw. 1868v.)

2°. in schuldbrieven of certificaten van schuld van eenigen staat of gedeelte daarvan of van eenige openbare instelling;

3°. in aandeelen of schuldbrieven of certificaten van aandeel of schuld van eenige vereeniging, stichting, vennootschap of maatschappij;

4°. in talons, dividend- of rentebewijzen behoorende tot een der onder de beide voorgaande nummers omschreven stukken, of in de bewijzen in plaats van deze stukken uitgegeven;

5°. in voor omloop bestemd krediet- of handelspapier.

(2) Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van eenig in het eerste lid vermeld valsche of vervalscht geschrift als ware het echt en onvervalscht, indien uit dat gebruik eenig nadeel kan ontstaan. (Sw. 4-3°, 35, 52, 165, 266, 272v., 275v., 279, 416v., 486; CP. 139, 145v.)

265. *Vervallen: S. 26—359 jo. 429.*

266. (1) Hij die in eene authentieke akte eene valsche opgave doet opnemen aangaande een feit, van welks waarheid de akte moet doen blijken, met het oogmerk om die akte te gebruiken of door anderen te doen gebruiken als ware zijn opgave in overeenstemming met de waarheid, wordt, indien uit dat gebruik eenig nadeel kan ontstaan, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren.

(2) Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van de akte, als ware de inhoud in overeenstemming met de waarheid, indien uit dat gebruik eenig nadeel kan ontstaan. (Bw. 13; BS. 1v.; K. 22, 38, 353; Not. 22v., 28; Overschr. 1v.; Tbs. 4v., 11v.; Coöp. 5; Sw. 35, 52, 264-1°, 274, 276, 279, 451 ter, 452, 486; CP. 146, 148.)

267. (1) De geneskundige die opzettelijk eene valsche schriftelijke verklaring afgeeft nopens het al of niet bestaan of bestaan hebben van ziekten, zwakheden of gebreken, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. (S. 37—350*.)

(2) Indien de verklaring wordt afgegeven met het oogmerk om iemand in een krankzinnigengesticht te doen opnemen of terughouden, wordt gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren en zes maanden opgelegd. (Krankz. 18v., 21, 23, 28v.)

(3) Met dezelfde straffen wordt gestraft hij die opzettelijk van de valsche verklaring gebruik maakt als ware de inhoud in overeenstemming met de waarheid. (Sw. 35, 268v., 276, 279, 486; CP. 160.)

N.
Sw.

224

225

226

227

228

N. 268. (1) Hij die eene schriftelijke geneeskundige verklaring nopens het
Sw. al of niet bestaan of bestaan hebben van ziekten, zwakheden of gebreken
229 valsehelijk opmaakt of vervalscht, met het oogmerk om het openbaar gezag
of verzekeraars te misleiden, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten
hoogste vier jaren.

(2) Met dezelfde straf wordt gestraft hij die, met gelijk oogmerk, van de
valsche of vervalschte verklaring gebruik maakt als ware zij echt en onver-
valscht. (Sw. 53, 267, 269, 276, 279, 486; CP. 159.)

230 269. (1) Hij die een getuigschrift van goed gedrag, bekwaamheid,
armoede, gebreken of andere omstandigheden valschelijk opmaakt of
vervalscht, met het oogmerk om het te gebruiken of door anderen te doen
gebruiken tot het verkrijgen van eene indienststelling of tot het opwekken
van welwillendheid en hulpbetoon, wordt gestraft met gevangenisstraf
van ten hoogste een jaar en vier maanden.

(2) Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt
van eenig in het eerste lid vermeld valsch of vervalscht getuigschrift
als ware het echt en onvervalscht. (Rv. 875v.; Sw. 263, 267v.; CP. 161.)

231 270. (1) Hij die een reispas of eenig geschrift hetwelk een reispas ver-
vangt, eene veiligheidskaart, een reisorder of eenig geschrift afgegeven
overeenkomstig de wettelijke voorschriften op de toelating en vestiging
van Nederlanders en vreemdelingen in Indonesië, valschelijk opmaakt
of vervalscht, of die zoodanig stuk op een valschen naam of voornaam of
met aanwijzing eener valsche hoedanigheid doet afgeven, met het oog-
merk om het te gebruiken of door anderen te doen gebruiken als ware het
echt en onvervalscht of als ware de inhoud in overeenstemming met de
waarheid, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren
en acht maanden.

(2) Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt
van eenig in het eerste lid vermeld valsch of vervalscht stuk als ware het
echt en onvervalscht of als ware de inhoud in overeenstemming met de
waarheid. (Sw. 263; S. 16—47*; CP. 153—158.)

271. (1) Hij die een geleidebiljet voor buffels of runderen valschelijk
opmaakt of vervalscht, of die zoodanig stuk op een valschen naam of
voornaam, of met aanwijzing eener valsche hoedanigheid doet afgeven,
met het oogmerk om het te gebruiken of door anderen te doen gebruiken
als ware het echt en onvervalscht of als ware de inhoud in overeenstem-
ming met de waarheid, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten
hoogste twee jaren en acht maanden.

(2) Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt
van eenig in het eerste lid vermeld valsch of vervalscht stuk als ware het
echt en onvervalscht of als ware de inhoud in overeenstemming met de
waarheid. (Sw. 263.)

272 en 273. *Vervallen: S. 26—359 jo. 429.*

274. (1) Hij die eene schriftelijke verklaring van een Indonesisch ambte-
naar, die wettig gezag oefent, omtrent den eigendom van of omtrent eenig
ander recht op eenig goed valschelijk opmaakt of vervalscht met het
oogmerk om de vervreemding of verpanding daarvan gemakkelijk te
maken of om ambtenaren der justitie of politie ten aanzien van de her-
komst daarvan te misleiden, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten
hoogste twee jaren.

(2) Met dezelfde straf wordt gestraft hij die met gelijk oogmerk, van de
valsche of vervalschte verklaring gebruik maakt als ware zij echt en
onvervalscht. (Sw. 263v., 486.)

234 275. (Gew. S. 26—359 jo. 429.) (1) Hij die stoffen of voorwerpen voor-
handen heeft waarvan hij weet dat zij bestemd zijn tot het plegen van
eenig in art. 264 no. 2—5 omschreven misdrijf, wordt gestraft met ge-
vangenisstraf van ten hoogste drie honderd gulden. ⁽¹⁾

(2) De stoffen en voorwerpen worden verbeurd verklaard. (Sw. 10,
39, 165, 250, 261.)

⁽¹⁾ Krachtens S. 26—359 jo. 429 is het oorspronkelijke 2e lid van art. 275
vervallen, en lid 3 vernummerd.

276. (*Gew. S. 26—359 jo. 429.*) Bij veroordeeling wegens een der in de artt. 263—268 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in art. 35 no. 1—4 vermelde rechten worden uitgesproken.

TITEL XIII.

Misdrijven tegen den burgerlijken staat.

(Sw. 37-1 sub 2°.)

277. (1) Hij die door eenige handeling opzettelijk eens anders afstamming onzeker maakt, wordt, als schuldig aan verduistering van staat, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. (Bw. 261v.)

(2) Ontzetting van de in art. 35 no. 1—4 vermelde rechten kan worden uitgesproken. (Bw. 250v., 268; Sw. 37-2°, 181, 278; CP. 345.)

278. Hij die een kind waarvan hij weet dat hij de vader niet is, overeenkomstig de voorschriften van het Burgerlijk Wetboek als het zijne erkent, wordt, als schuldig aan valsche erkenning, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren. (Bw. 280v.; Sw. 37-2°, 266; Not. 37b.)

279. (1) Met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren wordt gestraft: (Sw. 37-2°.)

1°. hij die een huwelijk aangaat, wetende dat zijn bestaand huwelijk of zijne bestaande huwelijken daartegen een wettig beletsel opleveren;

2°. hij die een huwelijk aangaat, wetende dat het bestaande huwelijk of de bestaande huwelijken van de wederpartij voor deze daartegen een wettig beletsel opleveren.

(2) Indien hij die zich schuldig maakt aan het onder 1° omschreven feit, aan de wederpartij heeft verzwegen, dat zijn bestaand huwelijk of zijne bestaande huwelijken daartegen een wettig beletsel opleveren, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren.

(3) Ontzetting van de in art. 35 no. 1—5 vermelde rechten kan worden uitgesproken. (Bw. 27v., 60, 71⁴, 199; Sw. 5-1-1°, 436; CP. 340.)

280. Hij die een huwelijk aangaat, opzettelijk aan de wederpartij verzwijgende dat daartegen eenig wettig beletsel bestaat, wordt, indien op grond van dat beletsel de nietigheid van dat huwelijk is uitgesproken, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren. (Bw. 27v., 85v.; Sw. 436.)

TITEL XIV.

Misdrijven tegen de zeden.

(Sw. 37-1 sub 2°.)

281. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden wordt gestraft:

1°. hij die opzettelijk openbaar de eerbaarheid schendt;

2°. hij die opzettelijk de eerbaarheid schendt, waarbij een ander zijns ondanks tegenwoordig is. (Sw. 35, 298, 532; CP. 330.)

282. (*Gew. S. 32—62.*) (1) Hij die eenig geschrift waarvan hij den inhoud kent of eenige hem bekende afbeelding of voorwerp, aanstootelijk voor de eerbaarheid, hetzij verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, hetzij om verspreid, openlijk tentoongesteld of aangeslagen te worden, vervaardigt, invoert, doorvoert, uitvoert of in voorraad heeft, hetzij openlijk, of door verspreiding van eenig geschrift ongevraagd, aanbiedt of als verkrijgbaar aanwijst, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden of geldboete van ten hoogste drie duizend gulden.

(2) Hij die eenig geschrift, eenige afbeelding of eenig voorwerp, aanstootelijk voor de eerbaarheid, hetzij verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, hetzij om verspreid, openlijk tentoongesteld of aangeslagen te worden, invoert, doorvoert, uitvoert of in voorraad heeft, hetzij openlijk of door verspreiding van eenig geschrift ongevraagd aanbiedt, of als verkrijgbaar aanwijst, wordt, indien hij ernstige reden heeft om te vermoeden dat het geschrift, de afbeelding of het voorwerp aanstootelijk voor de eerbaarheid is, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste drie duizend gulden.

N. (3) Indien de schuldige van het plegen van het misdrijf omschreven
Sw. in het eerste lid een beroep of eene gewoonte maakt, kan gevangenisstraf
van ten hoogste twee jaren en acht maanden of geldboete van ten hoogste
vijf duizend gulden worden opgelegd. (Sw. 35, 137v., 144, 155, 161, 208,
283, 283 bis, 310, 321, 483v., 532—535; Sv. 71; IR. 62; RBg. 498; CP. 287v.)

240 283. (Gew. S. 38—278.) (1) Met gevangenisstraf van ten hoogste negen
bis maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden wordt gestraft
hij, die aan een minderjarige van wien hij weet of redelijkerwijs moet ver-
moeden, dat deze den leeftijd van zeventien jaren nog niet heeft bereikt,
hetzij eenig geschrift, eenige afbeelding of eenig voorwerp, aanstootelijk
voor de eerbaarheid, hetzij eenig middel tot voorkoming of eenig middel
tot verstoring van zwangerschap aanbiedt, blijvend of tijdelijk afstaat, in
handen geeft of vertoont, indien de inhoud van het geschrift of indien de af-
beelding, het voorwerp of het middel hem bekend zijn. (Sw. 282, 299, 533v.)

(2) Met dezelfde straf wordt gestraft hij, die in tegenwoordigheid van
een minderjarige als bedoeld in het voorgaande lid, den inhoud van een
geschrift aanstootelijk voor de eerbaarheid, indien deze hem bekend is,
ten gehoor brengt.

(3) Met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden of hechtenis
van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd
gulden wordt gestraft hij, die aan een minderjarige als bedoeld in het eerste
lid hetzij eenig geschrift, eenige afbeelding of eenig voorwerp, aanstoo-
telijk voor de eerbaarheid, hetzij eenig middel tot voorkoming of eenig
middel tot verstoring van zwangerschap, aanbiedt, blijvend of tijdelijk
afstaat, in handen geeft of vertoont, dan wel den inhoud van een geschrift,
aanstootelijk voor de eerbaarheid, in tegenwoordigheid van een minder-
jarige als bedoeld in het eerste lid, ten gehoor brengt, indien hij ernstige
reden heeft om te vermoeden, dat het geschrift, de afbeelding of het voor-
werp aanstootelijk voor de eerbaarheid is, of dat het middel een middel
tot voorkoming of tot verstoring van zwangerschap is. (Sw. 282, 283 bis,
299, 532—535.)

(De alinea's van art. 283 zijn in S. 38—278 niet genummerd.)

240 283 bis. (Ing. S. 32—62.) Indien de schuldige een der in de artt. 282 en
ter 283 omschreven misdrijven in zijn beroep begaat en er tijdens het plegen
van het misdrijf nog geen twee jaren zijn verlopen sedert eene vroegere
veroordeeling wegens een dier misdrijven te zijnen opzichte onherroepelij-
k is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet.

241 284. (1) Met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden wordt
gestraft:

1°. a. de gehuwde man die, wetende dat art. 27 van het Burgerlijk Wet-
boek op hem toepasselijk is, overspel pleegt;

b. de gehuwde vrouw die overspel pleegt;

2°. a. de man die het feit medepleegt, wetende dat de medeschuldige
gehuwd is;

b. de ongehuwde vrouw die het feit medepleegt, wetende dat de
medeschuldige gehuwd en dat art. 27 van het Burgerlijk Wetboek op hem
toepasselijk is.

(2) Geene vervolging heeft plaats dan op klachte van den beleedigden
echtgenoot, gevolgd indien op de echtgenooten art. 27 van het Burgerlijk
Wetboek toepasselijk is, binnen den tijd van drie maanden door een eisch
tot echtscheiding of scheiding van tafel en bed op grond van hetzelfde feit.

(3) Ten aanzien van deze klachte zijn de artt. 72, 73 en 75 niet van
toepassing.

(4) De klachte kan worden ingetrokken zolang het onderzoek ter
rechtzitting niet is aangevangen.

(5) Indien op de echtgenooten art. 27 van het Burgerlijk Wetboek toe-
passelijk is, wordt aan de klachte geen gevolg gegeven, zolang niet het
huwelijk door echtscheiding is ontbonden of het vonnis, waarbij scheiding
van tafel en bed is uitgesproken, onherroepelijk is geworden. (Bw. 32,
199v., 207v., 216, 221, 233v., 245, 248, 272; Rv. 831v.; Sw. 35, 81, 298;
Sv. 10v., 409; CP. 336v.)

285. Hij die door geweld of bedreiging met geweld eene vrouw dwingt met hem buiten echt vleeschelijke gemeenschap te hebben, wordt, als schuldig aan verkrachting, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren. (Bw. 287 ; Sw. 35, 89, 291, 298, 335v. ; CP. 331.)

N.
Sw.
242

286. Hij die buiten echt vleeschelijke gemeenschap heeft met eene vrouw van wie hij weet dat zij in staat van bewusteloosheid of onmacht verkeert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren. (Bw. 287 ; Sw. 35, 291, 298.)

243

287. (1) Hij die buiten echt vleeschelijke gemeenschap heeft met eene vrouw van wie hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat zij den leeftijd van vijftien jaren nog niet heeft bereikt of dat zij, indien van haar leeftijd niet blijkt, nog niet huwbaar is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

(2) (*Gew. S. 38—278.*) Vervolging heeft niet plaats dan op klachte, tenzij de vrouw den leeftijd van twaalf jaren nog niet heeft bereikt of een der gevallen van de artt. 291 en 294 aanwezig is. (Bw. 32, 272, 287 ; Sw. 35, 72v., 291, 298.)

244

245

288. (1) Hij die in echt vleeschelijke gemeenschap heeft met eene vrouw van wie hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat zij nog niet huwbaar is, wordt, indien het feit lichamelijk letsel ten gevolge heeft, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.

(2) Indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren opgelegd.

(3) Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren opgelegd. (Bw. 287 ; Sw. 90, 298, 359v.)

289. Hij die door geweld of bedreiging met geweld iemand dwingt tot het plegen of dulden van ontuchtige handelingen, wordt, als schuldig aan feitelijke aanranding van de eerbaarheid, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren. (Sw. 35, 89, 281v., 291, 298, 335 ; CP. 331.)

246

290. Met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren wordt gestraft :

247

1°. hij die ontuchtige handelingen pleegt met iemand van wien hij weet dat hij in staat van bewusteloosheid of onmacht verkeert ;

2°. hij die ontuchtige handelingen pleegt met iemand van wien hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat hij den leeftijd van vijftien jaren nog niet heeft bereikt of, indien van dien leeftijd niet blijkt, nog niet huwbaar is ;

3°. hij die iemand van wien hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat hij den leeftijd van vijftien jaren nog niet heeft bereikt of, indien van den leeftijd niet blijkt, nog niet huwbaar is, tot het plegen of dulden van ontuchtige handelingen of, buiten echt, van vleeschelijke gemeenschap met een derde verleidt. (Sw. 35, 289, 291, 298.)

291. (1) Indien een der in de artt. 286, 287, 289 en 290 omschreven misdrijven zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren opgelegd. (Sw. 90.)

248

(2) Indien een der in de artt. 285, 286, 287, 289 en 290 omschreven misdrijven den dood ten gevolge heeft, wordt gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren opgelegd. (Sw. 35, 298, 359v.)

292. De meerderjarige die met een minderjarige van hetzelfde geslacht, wiens minderjarigheid hij kent of redelijkerwijs moet vermoeden, ontucht pleegt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren. (Sw. 294, 298.)

248

bis

293. (1) (*Gew. S. 38—278.*) Hij, die door giften of beloften van geld of goed, misbruik van uit feitelijke verhoudingen voortvloeiend overwicht of misleiding een minderjarige van onbesproken gedrag, wiens minderjarigheid hij kent of redelijkerwijs moet vermoeden, opzettelijk beweegt ontuchtige handelingen met hem te plegen of zoodanige handelingen met hem te dulden, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren.

248

ter

(2) Vervolging heeft niet plaats dan op klachte van hem tegen wien het misdrijf is gepleegd.

N. (3) De termijnen bedoeld in art. 74 beloopten voor deze klachte onder-
 Sw. scheidenlijk negen en twaalf maanden. (Sw. 89, 285, 298.)

249 294. (*Gew. S. 38-278.*) (1) Hij, die ontucht pleegt met zijn minder-
 jarig kind, stiefkind of pleegkind, zijn pupil, een aan zijne zorg, opleiding
 of waakzaamheid toevertrouwd minderjarige of zijn minderjarigen
 bediende of ondergeschikte, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten
 hoogste zeven jaren. (Sw. 91.)

(2) Met dezelfde straf wordt gestraft:

1°. de ambtenaar, die ontucht pleegt met een persoon, die ambtelijk
 aan hem ondergeschikt is of aan zijne waakzaamheid is toevertrouwd of
 aanbevolen; (Sw. 92.)

2°. de bestuurder, geneeskundige, onderwijzer, beampte, opzichter
 of bediende in eene gevangenis, landswerkinrichting, opvoedingsgesticht,
 weeshuis, ziekenhuis, krankzinnigengesticht of instelling van weldadig-
 heid, die ontucht pleegt met een persoon daarin opgenomen. (Bw. 287;
 Sw. 35, 292, 295, 298; CP. 333.)

250 295. (1) (*Gew. S. 38-278.*) Wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren, hij die het plegen
 van ontucht door zijn minderjarig kind, stiefkind of pleegkind, zijn pupil,
 een aan zijne zorg, opleiding of waakzaamheid toevertrouwd minder-
 jarige of zijn minderjarigen bediende of ondergeschikte met een derde
 opzettelijk teweegbrengt of bevordert; (Sw. 91.)

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren, hij die, buiten de
 gevallen genoemd onder 1°, het plegen van ontucht door een minderjarige
 wiens minderjarigheid hij kent of redelijkerwijs moet vermoeden, met
 een derde opzettelijk teweegbrengt of bevordert.

(2) Indien de schuldige van het plegen van het misdrijf een beroep of
 gewoonte maakt, kunnen de straffen met een derde worden verhoogd.
 (Sw. 35, 292, 294, 296, 298; CP. 334.)

250 296. Hij die van het opzettelijk teweegbrengen of bevorderen van
 bis ontucht door anderen met derden een beroep of eene gewoonte maakt,
 wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier
 maanden of geldboete van ten hoogste duizend gulden. (Sw. 292, 294v.,
 298; Sv. 71; IR. 62; RBg, 498.)

250 297. (*Gew. S. 32-62.*) Vrouwenhandel en handel in minderjarigen van
 ter het mannelijk geslacht wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste
 zes jaren. (Sw. 296, 298.)

251 298. (1) Bij veroordeeling wegens een der in de artt. 281, 284-290
 en 292-297 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in art. 35
 no. 1-5 vermelde rechten worden uitgesproken.

(2) Indien de schuldige aan een der misdrijven in de artt. 292-297
 omschreven, het misdrijf in zijn beroep begaat, kan hij van de uitoefening
 van dat beroep worden ontzet. (Sw. 35; CP. 335.)

251 299. (1) Hij die opzettelijk eene vrouw in behandeling neemt of eene
 bis behandeling doet ondergaan, te kennen gevende of de verwachting opwek-
 kende dat daardoor zwangerschap kan worden verstoord, wordt gestraft
 met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten
 hoogste drie duizend gulden.

(2) Indien de schuldige uit winstbejag heeft gehandeld, van het plegen
 van het misdrijf een beroep of eene gewoonte maakt, of geneeskundige,
 vroedvrouw of artseneijbereider is, kunnen de straffen met een derde
 worden verhoogd.

(3) Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat, kan hij van
 de uitoefening van dat beroep worden ontzet. (Sw. 10, 283, 544v.)

252 300. (1) Met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete
 van ten hoogste drie honderd gulden wordt gestraft:

1°. hij die aan iemand die in kenlijken staat van dronkenschap ver-
 keert, opzettelijk bedwelmenden drank verkoopt of toedient; (Sw. 536.)

2°. hij die een kind beneden den leeftijd van zestien jaren opzettelijk
 dronken maakt; (Sw. 37-1 sub 2°, 538.)

3°. hij die iemand door geweld of bedreiging met geweld opzettelijk dwingt tot het gebruik van bedwelmenden drank (Sw. 89, 335.)

(2) Indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren. (Sw. 90, 360v.)

(3) Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren. (Sw. 359v.)

(4) Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet. (Sw. 35, 37-1 sub 2°, 536v.)

301. Hij die een onder zijn wettig gezag staand kind beneden den leeftijd van twaalf jaren aan een ander afstaat of overlaat, wetende dat het tot of bij het uitoefenen van bedelarij, van gevaarlijke kunstverrichtingen of van gevaarlijken of de gezondheid ondermijnenden arbeid zal worden gebruikt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. (Sw. 35, 37-1 sub 2°, 91, 295v.)

302. (Gew. S. 24-127; 34-644.) (1) Met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden wordt als schuldige aan lichte dierenmishandeling gestraft:

1°. hij die zonder redelijk doel of met overschrijding van hetgeen ter bereiking van zoodanig doel toelaatbaar is, opzettelijk aan een dier pijn of letsel veroorzaakt of de gezondheid van een dier benadeelt;

2°. hij die zonder redelijk doel of met overschrijding van hetgeen ter bereiking van zoodanig doel toelaatbaar is, opzettelijk aan een dier, dat geheel of ten deele aan hem toebehoort en onder zijn opzicht staat, of aan een dier, tot welks onderhoud hij verplicht is, het noodige levensonderhoud onthoudt.

(2) Indien het feit ziekte van langer dan een week, verminking, ernstig letsel van anderen aard, dan wel den dood van het dier ten gevolge heeft, wordt de schuldige terzake van dierenmishandeling gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

(3) Het dier kan, indien het den schuldige toebehoort, worden verbeurd verklaard.

(4) Poging tot dit misdrijf is niet strafbaar. (Sw. 5, 406, 540.)

303. (1) Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden of geldboete van ten hoogste zes duizend gulden wordt gestraft hij die, zonder daartoe gerechtigd te zijn:

1°. het opzettelijk aanbieden of geven van gelegenheid tot hazardspel als bedrijf uitoefent, of opzettelijk in eene onderneming daartoe deelneemt;

2°. opzettelijk het publiek gelegenheid tot hazardspel aanbiedt of geeft, of opzettelijk in eene onderneming daartoe deelneemt, onverschillig of het gebruik maken van die gelegenheid al dan niet van eenige voorwaarde of van de inachtneming van eenigen vorm afhankelijk is gesteld;

3°. het deelnemen aan hazardspel als bedrijf uitoefent.

(2) Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet.

(3) Onder hazardspel wordt verstaan elk spel waarbij in het algemeen de kans op winst van het toeval afhangt, ook wanneer die kans toeneemt met de meerdere geoefendheid of de grootere behendigheid van den speler. Daaronder worden begrepen alle kansovereenkomsten over den uitslag van wedstrijden of verdere spelen, welke niet tusschen hen die daaraan deelnemen zijn gesloten, zoomede alle weddenschappen. (Sw. 37-1 sub 2°, 542; Sv. 71; IR. 62; RBg. 498; S. 23-351*.)

TITEL XV.

Verlating van hulpbehoevenden.

(Sw. 37-1 sub 2°.)

304. Hij die opzettelijk iemand tot wiens onderhoud, verpleging of verzorging hij krachtens het voor hem geldende recht of krachtens overeenkomst verplicht is, in een hulpeloozen toestand brengt of laat, wordt

N.
Sw.

253

254

254
bis

255

- N. gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden
 Sw. of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 35, 306, 309, 359v.)
 256 **305.** Hij die een kind beneden den leeftijd van zeven jaren te vondeling
 legt of, met het oogmerk om er zich van te ontdoen, verlaat, wordt ge-
 straft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren en zes maanden.
 (Sw. 35, 305v., 359v.; CP. 349v., 352v.)
 257 **306.** (1) Indien een der in de artt. 304 en 305 omschreven feiten zwaar
 lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met
 gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren en zes maanden. (Sw. 90.)
 (2) Indien een dezer feiten den dood ten gevolge heeft, wordt hij ge-
 straft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren. (Sw. 35, 307v.,
 359v.; CP. 351.)
 258 **307.** Indien de schuldige aan het in art. 305 omschreven misdrijf de
 vader of de moeder is, kunnen te zijnen aanzien de in de artt. 305 en
 306 bepaalde straffen met een derde worden verhoogd. (Sw. 35, 308v., 359v.)
 259 **308.** Indien de moeder, onder de werking van vrees voor de ontdekking
 van hare bevalling, haar kind kort na de geboorte te vondeling legt of,
 met het oogmerk om er zich van te ontdoen, verlaat, wordt het maximum
 der in de artt. 305 en 306 vermelde straffen tot de helft verminderd. (Sw.
 35, 305, 307, 309, 341v., 359v.)
 260 **309.** Bij veroordeeling wegens een der in de artt. 304—308 omschreven
 misdrijven, kan ontzetting van de in art. 35 no. 4 vermelde rechten wor-
 den uitgesproken.

TITEL XVI.

Belediging.

- 261 **310.** (1) Hij die opzettelijk iemands eer of goeden naam aanrandt, door
 telastlegging van een bepaald feit, met het kenlijk doel om daaraan rucht-
 baarheid te geven, wordt, als schuldig aan smaad, gestraft met gevangene-
 nisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste
 drie honderd gulden.
 (2) Indien dit geschiedt door middel van geschriften of afbeeldingen,
 verspreid, openlijk ten toon gesteld of aangeslagen, wordt de dader, als
 schuldig aan smaadschrift, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste
 een jaar en vier maanden of geldboeten van ten hoogste drie honderd
 gulden.
 (3) Noch smaad, noch smaadschrift bestaat voor zoover de dader
 klaarblijkelijk heeft gehandeld in het algemeen belang of tot noodzake-
 lijke verdediging. (Bw. 1372v., cf. noot bl. 367; Sw. 134v., 142v., 207,
 311v., 315v., 319v.; CP. 367v.)
 262 **311.** (1) Hij die het misdrijf van smaad of smaadschrift pleegt ingeval
 het bewijs der waarheid van het te laste gelegde feit is toegelaten, wordt,
 indien hij dat bewijs niet levert en de telastlegging tegen beter weten is
 geschied, als schuldig aan laster, gestraft met gevangenisstraf van ten
 hoogste vier jaren.
 (2) Ontzetting van de in art. 35 no. 1—3 vermelde rechten kan worden
 uitgesproken. (Sw. 312v., 488; Sv. 317v.; CP. 367v.)
 263 **312.** Het bewijs der waarheid van het te laste gelegde feit wordt alleen
 toegelaten in de volgende gevallen:
 1°. wanneer de rechter het onderzoek naar de waarheid noodig acht
 ter beoordeeling van de bewering van den beklaagde dat hij in het alge-
 meen belang of tot noodzakelijke verdediging gehandeld heeft; (Sw. 310.)
 2°. wanneer aan een ambtenaar een feit begaan in de uitoefening zijner
 bediening wordt te laste gelegd. (Sw. 92, 311, 313v., 488.)
 264 **313.** Het in art. 312 bedoeld bewijs is niet toegelaten, indien het te
 laste gelegde feit niet dan op klachte kan worden vervolgd en geene klach-
 te is gedaan. (Sw. 488.)
 265 **314.** (1) Indien de beledigde aan het te laste gelegde feit bij rechter-
 lijk gewijsde onherroepelijk is schuldig verklaard, is veroordeeling wegens
 laster uitgesloten.

(2) Indien hij van het te laste gelegde feit bij rechterlijk gewijsde onherroepelijk is vrijgesproken, wordt dat gewijsde als volkomen bewijs der onwaarheid van het feit aangemerkt.

(3) Indien tegen den beleedigde wegens het hem te laste gelegde feit eene strafvervolgning is aangevangen, wordt de vervolging wegens laster geschorst totdat bij gewijsde onherroepelijk over het te laste gelegde feit is beslist. (Bw. 1918v.; Sw. 81, 311v., 488; CP. 372.)

315. Elke opzettelijke belediging die niet het karakter van smaad of van smaadschrift draagt, iemand hetzij in het openbaar mondeling of bij geschrifte, hetzij in zijne tegenwoordigheid mondeling of door feitelijkheden, hetzij door een toegezonden of aangeboden geschrift, aangedaan, wordt, als eenvoudige belediging, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden en twee weken of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 134v., 142v., 207v., 310, 316, 319, 488; cf. noot. bl. 577; CP. 375v., 471-11.)

316. De in de voorgaande artt. van dezen titel bepaalde straffen kunnen met een derde worden verhoogd, indien de belediging wordt aangedaan aan een ambtenaar gedurende of ter zake van de rechtmatige uitoefening zijner bediening. (Sw. 92, 310v., 315, 319, 488; CP. 222v.)

317. (1) Hij die opzettelijk tegen een bepaald persoon bij de overheid eene valsche klachte of aangifte schriftelijk inlevert of in schrift doet brengen, waardoor de eer of goede naam van dien persoon wordt aangerand, wordt, als schuldig aan lasterlijke aanklacht, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.

(2) Ontzetting van de in art. 35 no. 1-3 vermelde rechten kan worden uitgesproken. (Sw. 72, 220, 310, 488; Sv. 8; CP. 373.)

318. (1) Hij die opzettelijk door eenige handeling een ander valschelijk onder verdenking brengt eenig strafbaar feit te hebben gepleegd, wordt, als schuldig aan lasterlijke verdachtmaking gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.

(2) Ontzetting van de in art. 35 no. 1-3 vermelde rechten kan worden uitgesproken. (Sw. 488.)

319. Belediging, strafbaar krachtens dezen titel, wordt niet vervolgd dan op klachte van hem tegen wien het misdrijf is gepleegd, behalve in het geval van art. 316. (Sw. 72, 321³, 488; Sv. 10v.)

320. (1) Hij die ten aanzien van een overledene een feit pleegt dat, ware deze nog in leven, als smaadschrift of smaad zou zijn gekenmerkt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden en twee weken of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

(2) Dit misdrijf wordt niet vervolgd dan op klachte hetzij van een der bloedverwanten of aangehuwden van den overledene in de rechte linie of zijlinie tot den tweeden graad, hetzij van zijn echtgenoot. (Bw. 1375; Sw. 72v., 310, 319, 321³.)

(3) Indien krachtens matriarchale instellingen de vaderlijke macht door een ander dan door den vader wordt uitgeoefend, kan ook op klachte van dezen het misdrijf worden vervolgd. (Sw. 91, 310, 319, 488.)

321. (1) Hij die een geschrift of afbeelding van beleedigenden of voor een overledene smadelijken inhoud, met het oogmerk om aan den beleedigenden of smadelijken inhoud ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een maand en twee weken of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

(2) Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het misdrijf, nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet.

(3) Dit misdrijf wordt niet vervolgd dan op klachte van de in art. 319 en het tweede en derde lid van art. 320 aangewezen personen. (Sw. 35, 72v., 137v., 144, 155, 157, 161, 163, 208, 310, 315, 320, 483v., 488; CP. 369.)

N.
Sw.

266

267

268

269

270

271

N.
Sw.

TITEL XVII.

Schending van geheimen.

272

322. (1) Hij die opzettelijk eenig geheim, hetwelk hij, uit hoofde van zijn hetzij tegenwoordig hetzij vroeger ambt of beroep, verplicht is te bewaren, bekend maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste zes honderd gulden.

(2) Indien dit misdrijf tegen een bepaald persoon gepleegd is, wordt het slechts vervolgd op diens klachte. (RO. 41; Rv. 448^b; Sw. 72v., 112, 323; Sv. 7, 51; CP. 378.)

273

323. (1) Hij die opzettelijk aangaande eene onderneming van handel, nijverheid of landbouw bij welke hij werkzaam is of geweest is, bijzonderheden waarvan hem geheimhouding is opgelegd, bekend maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste zes honderd gulden.

(2) Geene vervolging heeft plaats dan op klachte van het bestuur der onderneming. (Sw. 72v., 322; CP. 418.)

TITEL XVIII.

Misdrijven tegen de persoonlijke vrijheid.

274

324. Hij die voor eigen of vreemde rekening slavenhandel drijft, eene daad van slavenhandel verricht of opzettelijk aan het een of het ander middellijk of onmiddellijk deelneemt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren. (RO. 129-1 sub 2°; Sw. 35, 37-1 sub 2°, 337.)

275

325. (1) Hij die als schipper dienst neemt op een vaartui, wetende dat het tot het drijven van slavenhandel bestemd is, of het daartoe gebruikende, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

(2) Indien het vervoer den dood van een of meer slaven ten gevolge heeft, wordt de schipper gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren. (RO. 129-1 sub 2°; Sw. 35, 37, 93¹, 335, 337, 438-1 sub 1°, 444.)

276

326. Hij die als schepeling dienst neemt op een vaartui, wetende dat het tot het drijven van slavenhandel bestemd is of gebruikt wordt, of vrijwillig in dienst blijft na die bestemming of dit gebruik te hebben vernomen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren. (RO. 129-1 sub 2°; Sw. 35, 37, 93³, 335, 337, 438-1 sub 2°.)

277

327. Hij die voor eigen of vreemde rekening middellijk of onmiddellijk medewerkt tot het verhuren, vervoeren of verzekeren van een vaartui, wetende dat het tot het drijven van slavenhandel bestemd is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren. (RO. 129-1 sub 2°; K. 453v., 592v.; Sw. 35, 37, 337, 445v.)

278

328. Hij die iemand uit de plaats van diens inwoning of van diens tijdelijk verblijf wegvoert, met het oogmerk om hem wederrechtelijk onder zijne of eens anders macht te brengen of om hem in hulpeloozen toestand te verplaatsen, wordt, als schuldig aan menschenroof, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren. (Sw. 35, 37, 52, 79-2°, 165, 333, 335¹, 337.)

329. Hij die opzettelijk iemand die zich verbonden heeft tot eenigen arbeid in eene bepaalde streek wederrechtelijk naar eene andere streek vervoert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren. (Sw. 37, 79-2°, 337.)

279

330. (1) Hij die opzettelijk een minderjarige onttrekt aan het wettig over hem gesteld gezag of aan het opzicht van dengene die dit desbevoegd over hem uitoefent, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren.

(2) Gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren wordt opgelegd, indien list, geweld of bedreiging met geweld is gebezigd, of indien de minderjarige beneden de twaalf jaren oud is. (Bw. 299, 383; Sw. 35, 37, 79-2°, 89, 331v., 337; CP. 354v.)

280

331. Hij die opzettelijk een minderjarige die onttrokken is of zich

onttrokken heeft aan het wettig over hem gesteld gezag aan het opzicht van dengene die dit desbevoegd over hem uitoefent, verbergt of aan de nasporing van de ambtenaren der justitie of politie onttrekt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of, indien de minderjarige beneden de twaalf jaren oud is, met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren. (Bw. 299, 383; Sw. 35, 37, 56-2°, 92, 330, 332v., 337.)

332. (1) Als schuldig aan schaking wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren, hij die eene minderjarige vrouw, zonder den wil van hare ouders of voogden, doch met hare toestemming wegvoert, met het oogmerk om zich haar bezit in of buiten echt te verzekeren; (Bw. 299, 383; Sw. 91².)

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren, hij die eene vrouw door list, geweld of bedreiging met geweld wegvoert, met het oogmerk om zich haar bezit in of buiten echt te verzekeren. (Sw. 35, 89, 330v., 337; CP. 355v.)

(2) Geene vervolging heeft plaats dan op klachte.

(3) De klachte geschiedt:

a. indien de vrouw tijdens de wegvoering minderjarig is, hetzij door haar zelve, hetzij door iemand wiens toestemming zij tot het aangaan van een huwelijk behoeft; (Bw. 35-41; Sw. 72.)

b. indien zij tijdens de wegvoering meerderjarig is, hetzij door haar zelve, hetzij door haren echtgenoot.

(4) Indien de schaker met de weggevoerde een huwelijk heeft gesloten en dit huwelijk beheerscht wordt door de voorschriften van het Burgerlijk Wetboek, heeft geene veroordeeling plaats, dan nadat de nietigheid van het huwelijk is uitgesproken. (Bw. 91, 287; Sw. 72v., 81, 335, 337; Sv. 130, 409; CP. 357.)

333. (1) Hij die opzettelijk iemand wederrechtelijk van de vrijheid berooft of beroofd houdt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren.

(2) Indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren. (Sw. 90.)

(3) Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

(4) De in dit art. bepaalde straffen zijn ook van toepassing op hem die opzettelijk tot de wederrechtelijke vrijheidsrooving eene plaats ver-schaft. (G. 164; ISR. 141; Rv. 600; Sw. 35, 52, 56-2°, 79-2°, 328, 337; CP. 114, 341v.)

334. (1) Hij aan wiens schuld te wijten is dat iemand wederrechtelijk van de vrijheid beroofd wordt of beroofd blijft, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

(2) Indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met hechtenis van ten hoogste negen maanden. (Sw. 90.)

(3) Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar. (Sw. 165, 359, 427; Sv. 6, 18, 22, 363v.)

335. (1) Met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden wordt gestraft:

1°. (Gev. S. 20-868.) hij die een ander door geweld, door eenige andere feitelijke dan wel door eene onaangename bejegening of door bedreiging met geweld, met eenige andere feitelijke dan wel met eene onaangename bejegening, gericht hetzij tegen dien ander, hetzij tegen derden, wederrechtelijk dwingt iets te doen, niet te doen of te dulden; (Sw. 52, 89, 146v., 167v., 170, 173, 175, 211v., 285, 289, 300, 332, 336, 365, 368, 414, 421v., 438v., 459v.; Sv. 71; IR. 62; RBg. 498.)

2°. hij die een ander door bedreiging met smaad of smaadschrift dwingt iets te doen, niet te doen of te dulden. (Sw. 183, 310, 369.)

(2) In het geval onder 2° omschreven, wordt het misdrijf niet vervolgd dan op klachte van hem tegen wien het gepleegd is. (CP. 412.)

N.
Sw.

281

282

283

284

N. (3) (*Toeg. S. 48—169.*) Hij, die het in het eerste lid onder ten eerste
Sw. omschreven misdrijf begaat met het oogmerk om versterking van de
openbare orde of ontwrichting van het economische leven der maat-
schappij te veroorzaken, dan wel om enig staatkundig streven te bevo-
deren of te belemmeren wordt gestraft met gevangenisstraf van ten
hoogste zes jaren.

285 336. (1) Bedreiging met openlijk geweld met vereenigde krachten
tegen personen of goederen, met enig misdrijf waardoor de algemeene
veiligheid van personen of goederen in gevaar wordt gebracht, met ver-
krachting, met feitelijke aanranding van de eerbaarheid, met enig mis-
drijf tegen het leven gericht, met zware mishandeling of met brand-
stichting, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren
en acht maanden. (Sw. 170, 187v., 285, 313, 335, 338v., 354v., 406.)

(2) Indien deze bedreiging schriftelijk en onder eene bepaalde voor-
waarde geschiedt, wordt zij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste
vijf jaren. (Sw. 35, 170, 187, 285, 335v., 337; Uitlev. 2-3°; CP. 305v., 436.)

286 337. Bij veroordeeling wegens een der in de artt. 324—333 en in het
tweede lid van art. 336 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de
in art. 35 no. 1—4 vermelde rechten worden uitgesproken.

TITEL XIX.

Misdrijven tegen het leven gericht.

287 338. Hij die opzettelijk een ander van het leven berooft, wordt, als
schuldig aan doodslag, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste
vijftien jaren. (Sw. 35, 104v., 130, 140, 184—188, 336, 339v., 350, 487;
CP. 295, 299v.)

288 339. Doodslag gevolgd, vergezeld of voorafgegaan van een strafbaar
feit en gepleegd met het oogmerk om de uitvoering van dat feit voor te
bereiden of gemakkelijk te maken, of om, bij betrapping op heeter daad,
aan zich zelf of andere deelnemers aan dat feit hetzij straffeloosheid,
hetzij het bezit van het wederrechtelijk verkregene te verzekeren, wordt
gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste
twintig jaren. (Sw. 35, 37-1 sub 2°, 338, 350, 487; Sv. 24v.; CP. 304.)

289 340. Hij die opzettelijk en met voorbedachten rade een ander van het
leven berooft, wordt, als schuldig aan moord, gestraft met de doodstraf
of levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren.
(Sw. 37-1 sub 2°, 104v., 130, 140, 165, 184v., 336, 338, 342v., 350, 353,
355, 444, 487; CP. 296v., 301v.)

290 341. De moeder die, onder de werking van vrees voor de ontdekking
van hare bevalling, haar kind bij of kort na de geboorte opzettelijk van
het leven berooft, wordt, als schuldig aan kinderdoodslag, gestraft met
gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren. (Sw. 37-1 sub 2°, 308, 338,
342v., 487.)

291 342. De moeder die, ter uitvoering van een onder de werking van vrees
voor de ontdekking van hare aanstaande bevalling genomen besluit,
haar kind bij of kort na de geboorte opzettelijk van het leven berooft,
wordt als schuldig aan kindermoord, gestraft met gevangenisstraf van
ten hoogste negen jaar. (Sw. 37-1 sub 2°, 308, 340v., 343, 487.)

292 343. De in de artt. 341 en 342 omschreven misdrijven worden ten aan-
zien van anderen, die er aan deelnemen, als doodslag of als moord aan-
gemerkt. (Sw. 55v., 338, 340.)

293 344. Hij die een ander op diens uitdrukkelijk en ernstig verlangen van
het leven berooft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste
twaalf jaren. (Sw. 35, 37-1 sub 2°, 338, 350, 487.)

294 345. Hij die opzettelijk een ander tot zelfmoord aanzet, hem daarbij
behulpzaam is of hem de middelen daartoe verschaft, wordt, indien de
zelfmoord volgt, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.
(Sw. 37-1 sub 2°, 56.)

295 346. De vrouw die opzettelijk de afdriving of den dood van hare vrucht
veroorzaakt of door een ander laat veroorzaken, wordt gestraft met

gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. (Sw. 37-1 sub 2°, 299, 347v., 349, 534v.; CP. 317.)

347. (1) Hij die opzettelijk de afdrijving of den dood der vrucht van eene vrouw zonder hare toestemming veroorzaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

(2) Indien het feit den dood van de vrouw ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren. (Sw. 35, 37-1 sub 2°, 299, 349v., 487, 534v.; CP. 317.)

348. (1) Hij die opzettelijk de afdrijving of den dood der vrucht van eene vrouw met hare toestemming veroorzaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren en zes maanden.

(2) Indien het feit den dood van de vrouw ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren. (Sw. 35, 37-1 sub 2°, 299, 349v., 487, 534v.; CP. 317.)

349. Indien een geneeskundige, vroedvrouw of artsenijsbereider medeplichtig is aan het misdrijf in art. 346, of schuldig of medeplichtig aan een der misdrijven in de artt. 347 en 348 omschreven, kunnen de in die artt. bepaalde straffen met een derde worden verhoogd, en kan hij van de uitoefening van het beroep waarin hij het misdrijf begaat worden ontzet. (Sw. 35-1 sub 6°, 55v., 350; CP. 317.)

350. Bij veroordeeling wegens doodslag, wegens moord of wegens een der in de artt. 344, 347 en 348 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in art. 35 no. 1-5 vermelde rechten worden uitgesproken. (Sw. 338v.)

TITEL XX.

Mishandeling.

351. (1) Mishandeling wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sv. 71²; IR. 62; RBg. 498.)

(2) Indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren. (Sw. 90; Uitlev. 2-2°.)

(3) Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren. (Sw. 338.)

(4) Met mishandeling wordt gelijkgesteld opzettelijke benadeeling der gezondheid.

(5) Posing tot dit misdrijf is niet strafbaar. (Sw. 37-1 sub 2°, 53, 184v., 302, 353v., 356, 488; CP. 309, 311.)

352. (1) (*Gew. S. 27-417.*) Buiten de gevallen van de artt. 353 en 356 wordt mishandeling welke geene ziekte of verhindering in de uitoefening van ambts- of beroepsbezigheden ten gevolge heeft, als lichte mishandeling, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. Deze straf kan met een derde worden verhoogd ten aanzien van den schuldige, die het misdrijf begaat tegen een bij hem in dienstbetrekking zijnd dan wel aan hem ondergeschikt persoon.

(2) Posing tot dit misdrijf is niet strafbaar. (RO. 95-2°, 116 novies sub b, 129-1 sub 1°; Sw. 37-1 sub 2°, 53, 184; S. 48-17 art. 8°.)

353. (1) Mishandeling gepleegd met voorbedachten rade wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.

(2) Indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren. (Sw. 90.)

(3) Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren. (Sw. 35, 37-1 sub 2°, 338v., 340, 352, 355v., 487; Sv. 71; IR. 62; RBg. 498; Uitlev. 2-5°; CP. 310v.)

354. (1) Hij die aan een ander opzettelijk zwaar lichamelijk letsel toebrengt, wordt, als schuldig aan zware mishandeling, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren. (Sw. 90, 351².)

(2) Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige ge-

N.
Sw.
296

297

298

299

300

301

302

N. straft met gevangenisstraf van ten hoogste tien jaren. (Sw. 37-1 *sub* 2°,
Sw. 90, 338v., 356, 487; Uitlev. 2-5°; CP. 309, 311, 316.)

303 355. (1) Zware mishandeling gepleegd met voorbedachten rade wordt
gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren. (Uitlev. 2-5°.)

(2) Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige
gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren. (Sw. 35,
37-1 *sub* 2°, 336, 340, 351³, 353, 356v., 487; CP. 310v., 316.)

304 356. De in de artt. 351, 353, 354 en 355 bepaalde straffen kunnen met
een derde worden verhoogd:

1°. ten aanzien van den schuldige die het misdrijf begaat tegen zijne
moeder, zijn wettigen vader, zijn echtgenoot of zijn kind; (Sw. 91, 307;
CP. 312.)

2°. indien het misdrijf wordt gepleegd tegen een ambtenaar gedurende
of ter zake van de rechtmatige uitoefening zijner bediening; (Sw. 92,
211v., 316; CP. 228-233.)

3°. indien het misdrijf wordt gepleegd door toediening van voor het
leven of de gezondheid schadelijke stoffen. (Sw. 35, 37-1 *sub* 2°, 357.)

305 357. Bij veroordeeling wegens een der in de artt. 353 en 355 omschre-
ven misdrijven, kan ontzetting van de in art. 35 no. 1-4 vermelde rech-
ten worden uitgesproken.

306 358. Zij die opzettelijk deelnemen aan een aanval of vechterij waarin
onderscheiden personen zijn gewikkeld, worden, behoudens ieders verant-
woordelijkheid voor de bijzondere door hem bedreven feiten, gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden,
indien de aanval of vechterij alleen zwaar lichamelijk letsel ten gevolge
heeft; (Sw. 90.)

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren, indien de aanval
of vechterij iemands dood ten gevolge heeft. (Sw. 37-1 *sub* 2°. 338v.)

TITEL XXI.

Veroorzaken van den dood of van lichamelijk letsel door schuld.

307 359. Hij aan wiens schuld de dood van een ander te wijten is, wordt
gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of hechtenis van
ten hoogste negen maanden. (Sw. 165², 187, 193-205, 334; CP. 319.)

308 360. Hij aan wiens schuld te wijten is dat een ander zwaar lichamelijk
letsel bekomt, of zoodanig lichamelijk letsel waaruit tijdelijke ziekte of
verhinderings in de uitoefening zijner ambts- of bercepsbezigheden ontstaat,
wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of
hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste drie
honderd gulden. (Sw. 90, 92, 165², 187, 194-205, 334, 351v.; CP. 320.)

309 361. Indien de in dezen titel omschreven misdrijven worden gepleegd
in de uitoefening van eenig ambt of beroep, kan de straf met een derde
worden verhoogd, kan ontzetting worden uitgesproken van de uitoefe-
ning van het beroep waarin het misdrijf is gepleegd, en kan de rechter de
openbaarmaking zijner uitspraak gelasten. (Sw. 10, 35, 43, 92.)

TITEL XXII.

Diefstal.

310 362. Hij die eenig goed dat geheel of ten deele aan een ander toebehoort,
wegneemt, met het oogmerk om het zich wederrechtelijk toe te eigenen,
wordt, als schuldig aan diefstal, gestraft met gevangenisstraf van ten
hoogste vijf jaren of geldboete van ten hoogste zestig gulden. (Sw. 35,
364, 366, 486; CP. 379, 409.)

311 363. (1) Met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren wordt ge-
straft:

1°. diefstal van vee; (Sw. 101; CP. 388.)

2°. diefstal bij gelegenheid van brand, ontploffing, watersnood, aard-
of zeebeving, vulkanische uitbarsting, schipbreuk, strandling, spoorweg-
ongeval, oproer, mouterij of oorlogsnood;

3°. diefstal bij nacht in eene woning of op een besloten erf waarop eene woning staat, door iemand die zich aldaar buiten weten of tegen den wil van den rechthebbende bevindt; (Sw. 98, 167v., 365; CP. 386¹.)

4°. diefstal door twee of meer vereenigde personen; (Sw. 364v.)

5°. diefstal waarbij de schuldige zich den toegang tot de plaats des misdrijs heeft verschaft of het weg te nemen goed onder zijn bereik heeft gebracht door middel van braak, verbreking of inklimming, van valsche sleutels, van een valsche order of van een valsch kostuum. (Sw. 99v., 364v.; CP. 384.)

(2) Indien de in no. 3 omschreven diefstal vergezeld gaat van eene der in no. 4 en 5 vermelde omstandigheden, wordt gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren opgelegd. (Sw. 35, 366, 486; CP. 385v.)

364. De feiten omschreven in art. 362 en art. 363 no. 4, zoomede die omschreven in art. 363 no. 5, mits deze niet gepleegd zijn in eene woning of op een besloten erf waarop eene woning staat, worden, indien de waarde van het ontvreemde niet meer bedraagt dan vijf en twintig gulden, als lichte diefstal, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zestig gulden. (RO. 95, 110, 116 *novies*, 129; Sw. 482; S. 48—17 art. 8*.)

365. (1) Met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren wordt gestraft diefstal, voorafgegaan, vergezeld of gevolgd van geweld of bedreiging met geweld tegen personen, gepleegd met het oogmerk om dien diefstal voor te bereiden of gemakkelijk te maken, of om, bij betrapping op heeter daad, aan zich zelven of andere deelnemers aan het misdrijf hetzij de vlucht mogelijk te maken, hetzij het bezit van het gestolene te verzekeren. (Sw. 89, 335; CP. 382², 385.)

(2) Gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren wordt opgelegd:

1°. indien het feit wordt gepleegd hetzij bij nacht in eene woning of op een besloten erf waarop eene woning staat; hetzij op den openbaren weg; hetzij in een spoorrein of tram die in beweging is; (Sw. 89, 363; CP. 383.)

2°. indien het feit wordt gepleegd door twee of meer vereenigde personen; (Sw. 363-1 *sub* 4°.)

3°. indien de schuldige zich den toegang tot de plaats des misdrijs heeft verschaft door middel van braak of inklimming, van valsche sleutels, van een valsche order of een valsch kostuum; (Sw. 99v., 363; CP. 384.)

4°. indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft. (Sw. 90.)

(3) Gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren wordt opgelegd, indien het feit den dood ten gevolge heeft. (Sw. 35, 89, 366.)

(4) De doodstraf of levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren wordt opgelegd, indien het feit zwaar lichamelijk letsel of den dood ten gevolge heeft, door twee of meer vereenigde personen wordt gepleegd en daarenboven van een der in no. 1 en 3 vermelde omstandigheden vergezeld gaat. (Sw. 366, 368, 486.)

366. Bij veroordeeling wegens eene der in de artt. 362, 363 en 365 omschreven feiten kan ontzetting van de in art. 35 no. 1—4 vermelde rechten worden uitgesproken.

367. (1) Indien de dader van of medeplichtige aan een der in dezen titel omschreven misdrijven de niet van tafel en bed of van goederen gescheiden echtgenoot is van hem tegen wien het misdrijf is gepleegd, is de strafvervolgning tegen dien dader of dien medeplichtige uitgesloten.

(2) Indien hij zijn van tafel en bed of van goederen gescheiden echtgenoot is of zijn bloed- of aanverwant, hetzij in de rechte linie, hetzij in den tweeden graad der zijlinie, heeft de vervolging, voor zoover hem betreft, alleen plaats op eene tegen hem gerichte klachte van dengene tegen wien het misdrijf is gepleegd.

(3) Indien krachtens matriarchale instellingen de vaderlijke macht door een ander dan den vader wordt uitgeoefend, is de bepaling van het voorgaande lid mede op dezen van toepassing. (Sw. 55v., 72v., 99, 370, 376, 394, 404, 411; CP. 380.)

N.
Sw.

312

313

316

N.
Sw.

TITEL XXIII.

Afpersing en afdreiging.

- 317 **368.** (1) Hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen, door geweld of bedreiging met geweld iemand dwingt hetzij tot de afgifte van eenig goed dat geheel of ten deele aan dezen of aan een derde toebehoort, hetzij tot het aangaan van eene schuld of het tenietdoen van eene inschuld, wordt, als schuldig aan afpersing, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.
- (2) De bepalingen van het tweede, derde en vierde lid van art. 365 zijn op dit misdrijf van toepassing. (Sw. 35, 89, 335, 370v., 486; CP. 400.)
- 318 **369.** (1) Hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen, door bedreiging met smaad, smaadschrift of openbaring van een geheim iemand dwingt hetzij tot de afgifte van eenig goed dat geheel of ten deele aan dezen of aan een derde toebehoort, hetzij tot het aangaan van eene schuld of het tenietdoen van eene inschuld, wordt, als schuldig aan afdreiging, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.
- (2) Dit misdrijf wordt niet vervolgd dan op klachte van hem tegen wien het gepleegd is. (Sw. 35, 310, 335, 370v., 486; CP. 400.)
- 319 **370.** De bepaling van art. 367 is op de in dezen titel omschreven misdrijven van toepassing.
- 320 **371.** Bij veroordeeling wegens een der in dezen titel omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in art. 35 No. 1—4 vermelde rechten worden uitgesproken.

TITEL XXIV

Verduistering.

- 321 **372.** Hij die opzettelijk eenig goed dat geheel of ten deele aan een ander toebehoort en dat hij anders dan door misdrijf onder zich heeft, wederrechtelijk zich toeëigent, wordt, als schuldig aan verduistering, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste zestig gulden. (Sw. 35, 43, 373, 376v., 486; Sv. 71; IR 62; RBg. 498; CP. 408.)
- 373.** Het in art. 372 omschreven feit wordt, indien het verduisterde niet bestaat in vee, en de waarde niet meer bedraagt dan vijf en twintig gulden, als lichte verduistering, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zestig gulden. (RO. 95, 110, 116 *novies*, 129; Sw. 101, 376, 482.)
- 322 **374.** Verduistering gepleegd door hem die het goed uit hoofde van zijne persoonlijke dienstbetrekking of van zijn beroep, of tegen geldelijke vergoeding onder zich heeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren. (Sw. 35, 43, 376v., 415, 432, 486; CP. 386v., 408.)
- 323 **375.** Verduistering gepleegd door hem wien het goed uit noodzaak in bewaring is gegeven of door voogden, curators, bewindvoerders, uitvoerders van uiterste wilsbeschikkingen, beheerders van instellingen van weldadigheid of van stichtingen, ten opzichte van eenig goed dat zij als zoodanig onder zich hebben, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. (Sw. 35, 43, 376v., 415, 432, 486; Bw. 1703, 1709; CP. 408.)
- 34 **376.** De bepaling van art. 367 is op de in dezen titel omschreven misdrijven van toepassing.
- 35 **377.** (1) Bij veroordeeling wegens een der in de artt. 372, 374 en 375 omschreven misdrijven, kan de rechter de openbaarmaking zijner uitspraak gelasten en ontzetting uitspreken van de in art. 35 no. 1—4 vermelde rechten.
- (2) Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet. (Sw. 35.)

TITEL XXV.

Bedrog.

N.
Sw.

378. Hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen, hetzij door het aannemen van een valschen naam of van eene valsche hoedanigheid, hetzij door listige kunstgrepen, hetzij door een samenweefsel van verdichtsels, iemand beweegt tot de afgifte van eenig goed of tot het aangaan van eene schuld of het tenietdoen van eene inschuld, wordt, als schuldig aan oplichting, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. (Sw. 35, 43, 379, 394v., 486; Sv. 71; IR. 62; RBg. 498; CP. 405.)

326

379. Het in art. 378 omschreven feit wordt, indien het afgegeven goed niet bestaat in vee, en de waarde van het goed, van de schuld of van de inschuld niet meer bedraagt dan vijf en twintig gulden, als lichte oplichting, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zestig gulden. (Sw. 101, 482; RO. 95-2°, 110, 116 *novies*, 129.)

379 a. (*Ing. S. 30-19.*) Hij die een beroep of eene gewoonte maakt van het koopen van goederen met het oogmerk om zonder volledige betaling zich of een ander de beschikking over die goederen te verzekeren, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. (Bw. 1457v., 1513v., 1517v., 1382v.; Sv. 71; IR. 62; RBg. 498.)

326a

380. (1) Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden of geldboete van ten hoogste vijf duizend gulden wordt gestraft:

326
bis

1°. hij die op of in een werk van letterkunde, wetenschap, kunst of nijverheid valschelijk eenigen naam of eenig teeken plaatst, of den echten naam of het echte teeken vervalscht, met het oogmerk om daardoor aannemelijk te maken, dat dat werk zoude zijn van de hand van dengene, wiens naam of teeken hij daarop of daarin aanbracht;

2°. hij die opzettelijk een werk van letterkunde, wetenschap, kunst of nijverheid, waarop of waarin valschelijk eenige naam of eenig teeken is geplaatst, of de echte naam of het echte teeken is vervalscht, verkoopt, te koop aanbiedt, aflevert, ten verkoop in voorraad heeft of binnen Indië invoert, als ware dat werk van de hand van dengene, wiens naam of teeken daarop of daarin valschelijk is aangebracht.

(2) Het werk kan, indien het den veroordeelde toebehoort, worden verbeurd verklaard. (Sw. 39, 43, 393v.; Aut. 45.)

327

381. Hij die door listige kunstgrepen den verzekeraar in dwaling brengt ten opzichte van omstandigheden tot de verzekering betrekking hebbende, zoodat deze eene overeenkomst sluit die hij niet of niet onder dezelfde voorwaarden zou hebben gesloten, indien hij den waren staat van zaken gekend had, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden. (Sw. 35, 43, 394v., 486; K. 251, 253, 269v., 282.)

328

382. Hij die, met het oogmerk om zich of een ander, ten nadeele van den verzekeraar of van den wettigen houder van een bodemerijbrief⁽¹⁾, wederrechtelijk te bevoordeelen, brand sticht of eene ontploffing teweegbrengt in eenig tegen brandgevaar verzekerd goed, of een vaartuig dat verzekerd is of waarvan de lading of de te verdienen vrachtpenningen verzekerd, of waarop bodemerijpenningen zijn geschoten, doet zinken of stranden, vernielt, onbruikbaar maakt of beschadigt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren. (Sw. 35, 43, 187v., 394v., 410, 486; K. 246v., 276, 287v., 290v., 592v.; Uitlev. 2-16°; CP. 434v.)

328
bis

382 bis. (*Ing. S. 20-556.*) Hij, die, om het handels- of bedrijfsdebet van zichzelf of van een ander te vestigen, te behouden of uit te breiden, eenige bedriegelijke handeling pleegt tot misleiding van het publiek of van een bepaald persoon, wordt, indien daaruit eenig nadeel voor concurrenten van hem of van dien ander kan ontstaan, als schuldig aan oneerlijke mededinging, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een

⁽¹⁾ In het Wetb. v. kooph., zowel in Ned. als in Indië, zijn de bepalingen betreff. bodemerij vervallen.

N.
Sw.
329

jaar en vier maanden, of geldboete van ten hoogste negen honderd gulden.
383. Met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden wordt gestraft de verkoper die den koper bedriegt:

1°. door hem die een bepaald aangewezen voorwerp kocht, opzettelijk iets anders daarvoor in de plaats te leveren;

2°. ten opzichte van den aard, de hoedanigheid of de hoeveelheid van het geleverde, door het aanwenden van listige kunstgrepen. (Sw. 35, 43, 384, 394v., 486; CP. 423.)

329
bis

383 bis. (*Ing. S. 33—47 jo. 38—2.*) De houder van een cognossement, die opzettelijk over verschillende exemplaren daarvan onder bezwaren den titel beschikt ten behoeve van verschillende verkrijgers, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden. (K. 504, 506v.)

384. De in art. 383 omschreven feiten worden, indien de waarde van het genoten voordeel niet meer bedraagt dan vijf en twintig gulden, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zestig gulden. (Sw. 394v.; RO. 95-2°, 110, 116 *novies*, 129.)

385. Met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren wordt gestraft:

1°. hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen, eenig Indonesisch gebruiksrecht op het landsdomein of op de particuliere landerijen of eenig gebouw, werk, beplanting of bezaaiing op grond waarop Indonesische gebruiksrechten worden uitgeoefend, wetende dat een ander daarop rechthebbende of mederechthebbende is, verkoopt, verruilt of met credietverband bezwaart;

2°. hij die, met gelijk oogmerk, eenig reeds met credietverband bezwaard Indonesisch gebruiksrecht op het landsdomein of op de particuliere landerijen of eenig daarmede bezwaard gebouw, werk, beplanting of bezaaiing op grond waarop Indonesische gebruiksrechten worden uitgeoefend, verkoopt, verruilt of met credietverband bezwaart zonder de wederpartij met het bestaan van het credietverband in kennis te stellen;

3°. hij die, met gelijk oogmerk, eenig Indonesisch gebruiksrecht op het landsdomein of op de particuliere landerijen, met credietverband bezwaart, aan de wederpartij verzwijgende dat de grond waarop dat recht wordt uitgeoefend, is verpand;

4°. hij die, met gelijk oogmerk, een stuk grond waarop eenig Indonesisch gebruiksrecht wordt uitgeoefend, wetende dat een ander daarop rechthebbende of mederechthebbende is, verpandt of verhuurt;

5°. hij die, met gelijk oogmerk, een reeds verpand stuk grond waarop eenig Indonesisch gebruiksrecht wordt uitgeoefend, verkoopt of verruilt zonder de wederpartij met die verpanding in kennis te stellen;

6°. hij die, met gelijk oogmerk, een stuk grond, waarop eenig Indonesisch gebruiksrecht wordt uitgeoefend, verhuurt voor een tijdsverloop waarvoor hij weet dat dit reeds aan een ander is verhuurd. (Sw. 266, 383, 394v., 404, 486; ISR. 51; Agr. besl. 1v., 8v.; Cred. verb. 1v., 15v.; zie *div. agrar. bepalingen**)

330

386. (1) Hij die eet- of drinkwaren of geneesmiddelen verkoopt, te koop aanbiedt of aflevert, wetende dat zij vervalscht zijn en die vervalsching verzwijgende, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.

(2) (*Gew. S. 31—240.*) Eet- of drinkwaren of geneesmiddelen zijn vervalscht wanneer door bijmenging van vreemde bestanddeelen hunne waarde of hunne bruikbaarheid verminderd is. (Sw. 35, 43, 383, 394v., 501; CP. 475-6.)

331

387. (1) Met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren wordt gestraft de aannemer of de bouwmeester van eenig werk of de verkoper van bouwmaterialen, die bij de uitvoering van het werk of de levering van bouwmaterialen eenige bedriegelijke handeling pleegt, ten gevolge waarvan de veiligheid van personen of goederen, of de veiligheid van den staat in tijd van oorlog kan worden in gevaar gebracht.

(2) Met dezelfde straf wordt gestraft hij die, met het opzicht over het werk of over de levering der materialen belast, opzettelijk de bedriege-

lijke handeling toelaat. (Sw. 35, 43, 193, 200v., 383, 394v., 486.)

388. (1) Hij die, bij levering van benodigdheden ten dienste van de vloot of het leger, eenige bedriegelijke handeling pleegt, ten gevolge waarvan de veiligheid van den staat in tijd van oorlog kan worden in gevaar gebracht, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren.

(2) Met dezelfde straf wordt gestraft hij die, met het opzicht over de levering der goederen belast, opzettelijk de bedriegelijke handeling toelaat. (Sw. 35, 43, 52, 127, 383, 394v., 486; CP. 430v.)

389. Hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen, hetgeen tot afbakening der grenzen van erven dient, vernielt, verplaatst, verwijderd of onbruikbaar maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden. (Sw. 35, 43, 394v.; CP. 456.)

390. Hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen, door het verspreiden van een logenachtig bericht, den prijs van koopwaren, fondsen of geldswaardig papier doet stijgen of dalen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden. (Sw. 35, 43, 394v.; CP. 419v.)

391. Hij die, zich belastende met of zijne medewerking verleende tot het plaatsen van schuldbrieven van eenigen staat of gedeelte daarvan, of van eenige openbare instelling, of van aandeelen in of schuldbrieven van eenige vereeniging, stichting of vennootschap, het publiek tot inschrijving of deelneming tracht te bewegen door het opzettelijk verzwijgen of verminken van ware of voorspiegelen van valsche feiten of omstandigheden, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. (Sw. 35, 43, 390, 394v.)

392. (Gew. S. 39-573 jo. 717.) De koopman, de bestuurder of commissaris eener naamlooze vennootschap, Indonesische maatschappij op aandeelen of coöperatieve vereeniging die opzettelijk eenen onwaren staat of balans openbaar maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden. (Sw. 35, 43, 394v.; K. 6, 8, 17, 36v.; F. 213; Coöp. 26v., 30.)

393. (1) (Gew. S. 24-96 jo. 177.) Hij die waren, waarvan hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden, dat zij zelve of op hare verpakking valschelijk voorzien zijn van den naam, de firma of het merk, waarop een ander recht heeft, of ter aanduiding van herkomst, van den naam eener bepaalde plaats, met bijvoeging van een verdichten naam of firma, of dat op de waren zelve of op hare verpakking zoodanige naam, firma of merk, zij het ook met eene geringe afwijking, zijn nagebootst, binnen Indonesië invoert zonder klaarlijkelijke bestemming om weder te worden uitgevoerd, verkoopt, te koop aanbiedt, aflevert, uitdeelt of ten verkoop of ter uitdeeling in voorraad heeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden en twee weken of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

(2) Indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden worden opgelegd. (Sw. 35, 43, 383, 394v., 501; Regl. Industr. Eigend. Koloniën.)

393 bis. (Ing. S. 27-23 jo. 75; gew. S. 49-258.) Hij, die opzettelijk in een schriftuur, houdende een eis tot echtscheiding of tot scheiding van tafel en bed of een verzoek tot faillietverklaring, dan wel in een daarmede verbandhoudende schriftuur gegevens omtrent de woon- of verblijfplaats van de persoon, tegen wie de eis is gericht of van de schuldenaar doet opnemen of opneemt, waarvan hij weet of redelijkerwijze moet vermoeden, dat zij in strijd zijn met de waarheid, wordt, indien van het stuk in het desbetreffende geding gebruik wordt gemaakt, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

394. (Gew. S. 27-23 jo. 75; 49-258.) De bepaling van art. 367 is op de in deze titel omschreven misdrijven van toepassing, met uit-

N.
Sw.
332

333

334

335

336

337

338

N. zondering van het misdrijf omschreven in art. 393bis, indien het begaan
Sw. is door de eisende echtgenoot met betrekking tot een eis tot echtscheiding
of tot scheiding van tafel en bed.

339 395. (1) Bij veroordeeling wegens een der in dezen titel omschreven
misdrijven, kan de rechter de openbaarmaking zijner uitspraak gelasten
en de schuldige worden ontzet van de uitoefening van het beroep waarin
hij het misdrijf heeft begaan. (Sw. 35, 43.)

(2) (*Gew. S. 27—23 jo. 75.*) Bij veroordeeling wegens een der in de
artt. 78, 382, 385, 387, 388 en 393bis omschreven misdrijven kan ont-
zettin3g van de in art. 35 no. 1—4 vermelde rechten worden uitgesproken.

TITEL XXVI.

Benadeeling van schuldeischers of rechthebbenden.

340 396. De koopman die in staat van faillissement is verklaard of tot ge-
rechtelijken boedelafstand is toegelaten, wordt, als schuldig aan eenvou-
dige bankbreuk, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar
en vier maanden :

1°. indien zijne verteringen buitensporig zijn geweest ;

2°. indien hij, met het oogmerk om zijn faillissement uit te stellen,
wetende dat het daardoor niet kon worden voorkomen, op bezwarende
voorwaarden geldopnemingen heeft gedaan ;

3°. (*Gew. S. 27—146.*) indien hij de boeken en bescheiden waarin
hij ingevolge art. 6 van het Wetboek van Koophandel aanteekening
gehouden heeft, en de geschriften, welke hij ingevolge dat art. bewaard
heeft, niet in ongeschonden staat te voorschijn brengt. (Sw. 43, 392, 398,
405, 517 ; K. 6v. ; F. 1, 41v. ; RO. 129 ; Rv. 699v. ; CP. 402, 404.)

341 397. De koopman die in staat van faillissement is verklaard of tot
gerechtelijken boedelafstand is toegelaten, wordt, als schuldig aan be-
driegelijke bankbreuk, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste
zeven jaren, indien hij ter bedriegelijke verkorting van de rechten zijner
schuldeischers : (RO. 129.)

1°. hetzij lasten verduikt heeft of verduikt, hetzij baten niet verant-
woord heeft of niet verantwoordt, hetzij eenig goed aan den boedel ont-
trokken heeft of onttrekt ;

2°. eenig goed hetzij om niet, hetzij klaarblijkelijk beneden de waarde
heeft vervreemd ;

3°. ter gelegenheid van zijn faillissement of op een tijdstip waarop hij
wist dat het faillissement niet kon worden voorkomen, een zijner schuld-
eischers op eenige wijze bevoordeeld heeft of bevoordeelt ;

4°. niet voldaan heeft of niet voldoet aan de op hem rustende verplich-
tingen ten opzichte van het aanteekening houden ingevolge art. 6, eerste
lid, van het Wetboek van Koophandel, en het bewaren en te voorschijn
brengen van boeken, bescheiden en geschriften in het derde lid van dat
artikel bedoeld. (Sw. 35, 43, 392, 399, 402, 405, 486 ; Bw. 1341 ; K. 6v. ;
F. 1, 19, 22v., 41v., 89 ; Rv. 699v. ; CP. 402, 404.)

342 398. (*Gew. S. 27—146 ; 39—573 jo. 717.*) De bestuurder of commissaris
eener naamlooze vennootschap, Indonesische maatschappij op aandeelen
of coöperatieve vereeniging welke in staat van faillissement is verklaard
dan wel waarvan de gerechtelijke vereffening is bevolen, wordt gestraft
met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden :

1°. indien hij heeft medegewerkt of zijne toestemming gegeven tot hande-
lingen met de statuten in strijd, waaraan de door de vennootschap, maat-
schappij of vereeniging geleden verliezen geheel of grootendeels zijn tewijten ;

2°. indien hij, met het oogmerk om het faillissement dan wel de gerech-
telijke vereffening der vennootschap, maatschappij of vereeniging uit te
stellen, wetende dat het faillissement dan wel de gerechtelijke vereffening
daardoor niet kon worden voorkomen, heeft medegewerkt of zijne toe-
stemming gegeven tot het doen van geldopnemingen op bezwarende voor-
waarden ;

3°. indien aan hem te wijten is, dat aan de in art. 6, eerste lid van

het Wetboek van Koophandel dan wel in art. 27, eerste lid van de ordonnantie op de Indonesische maatschappij op aandeelen omschreven verplichting niet is voldaan of dat de boeken en bescheiden, waarin volgens die artt. aantekening gehouden is, en de geschriften, welke ingevolge die artt. zijn bewaard, niet in ongeschonden staat worden te voorschijn gebracht. (RO. 129; Sw. 43, 392, 396, 403, 405; K. 6v., 36, 44 v.; F. 1; Coöp. 5, 30v., 39; Ord. levensv. 97*.)

399. (Gew. S. 27-146; 39-573 jo. 717.) De bestuurder of commissaris eener naamloze vennootschap, Indonesische maatschappij op aandeelen of coöperatieve vereeniging welke in staat van faillissement is verklaard dan wel waarvan de gerechtelijke vereffening is bevolen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren, indien hij ter bedriegelijke verkorting van de rechten der schuldeischers van de vennootschap, maatschappij of vereeniging: (RO. 129.)

1°. hetzij lasten verduikt heeft of verduikt, hetzij baten niet verantwoord heeft of niet verantwoordt, hetzij eenig goed aan den boedel onttrokken heeft of onttrekt;

2°. eenig goed hetzij om niet, hetzij klaarblijkelijk beneden de waarde heeft vervreemd;

3°. ter gelegenheid van het faillissement dan wel de gerechtelijke vereffening of op een tijdstip waarop hij wist dat het faillissement dan wel de gerechtelijke vereffening niet kon worden voorkomen, een der schuldeischers op eenige wijze bevoordeeld heeft of bevoordeelt;

4°. niet voldaan heeft of niet voldoet aan de op hem rustende verplichtingen ten opzichte van het aantekening houden ingevolge art. 6, eerste lid, van het Wetboek van Koophandel dan wel ingevolge art. 27, eerste lid van de ordonnantie op de Indonesische maatschappij op aandeelen, en het bewaren en te voorschijn brengen van boeken, bescheiden en geschriften in die artt. bedoeld. (Sw. 35, 43, 392, 397, 399, 405, 486; K. 6v., 36, 44v.; F. 1, 19, 22, 41v., 70; Coöp. 30-33, 36, 39; Ord. levensv. 97*.)

400. (Gew. S. 39-573 jo. 717.) Met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren en zes maanden wordt gestraft hij, die ter bedriegelijke verkorting van de rechten der schuldeischers: (RO. 129.)

1°. in geval van gerechtelijken boedelafstand, faillissement of gerechtelijke vereffening, of in het vooruitzicht van het een of het ander, indien de boedelafstand, het faillissement of de gerechtelijke vereffening is gevolgd, eenig goed aan den boedel onttrekt, of betaling aanneemt, hetzij van eene niet opeisbare schuld, hetzij van eene opeisbare schuld, in het laatste geval wetende, dat het faillissement of de gerechtelijke vereffening van den schuldenaar reeds was aangevraagd of ten gevolge van overleg met den schuldenaar;

2°. bij verificatie der schuldvorderingen in geval van gerechtelijken boedelafstand, faillissement of gerechtelijke vereffening, eene niet bestaande schuldvordering voorwendt of eene bestaande tot een verhoogd bedrag doet gelden. (Sw. 35, 43, 397-1°, 399-1°, 405, 486; F. 1, 19, 22, 41v.; CP. 403; S. 39-571*.)

401. (1) De schuldeischer die tot een aangeboden gerechtelijk accoord toetreedt ten gevolge van eene overeenkomst hetzij met den schuldenaar, hetzij met een derde, waarbij hij bijzondere voordeelen heeft bedongen, wordt, in geval van aanneming van het akkoord, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden.

(2) (Gew. S. 37-590.) Gelijke straf wordt in hetzelfde geval toegepast op den schuldenaar of, indien deze eene vennootschap, maatschappij, vereeniging of stichting is, op den bestuurder of commissaris, die zoodanige overeenkomst sluit. (Sw. 43, 405; F. 1, 27, 134v., 149*.)

402. Hij die in staat van kenlijk onvermogen is verklaard of, zonder koopman te zijn, in staat van faillissement is verklaard, of tot gerechtelijken boedelafstand is toegelaten, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren en zes maanden, indien hij, ter bedriegelijke verkorting van de rechten zijner schuldeischers, hetzij lasten verduikt

N.
Sw.

343

344

345

346

- N. heeft of verdicht, hetzij baten niet verantwoord heeft of niet verantwoordt, hetzij eenig goed aan den boedel onttrokken heeft of onttrekt, hetzij eenig goed om niet of klaarblijkelijk beneden de waarde heeft vervreemd, hetzij ter gelegenheid van zijn kenlijk onvermogen, boedelfastand of faillissement, of op een tijdstip waarop hij wist dat het een of het ander niet kon worden voorkomen, een zijner schuldeischers op eenige wijze bevoordeeld heeft of bevoordeelt. (Sw. 35, 43, 397, 405, 486; RO. 129; F. 1; Rv. 699v.)
- 347 **403.** (Gew. S. 39—573 jo. 717.) De bestuurder of commissaris eener naamlooze vennootschap, Indonesische maatschappij op aandelen of coöperatieve vereeniging die, buiten het geval van art. 398, zijne medewerking heeft verleend of zijne toestemming gegeven tot handelingen met de statuten in strijd, ten gevolge waarvan de vennootschap of vereeniging buiten staat geraakt aan hare verplichtingen te voldoen of moet worden ontbonden, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste tien duizend gulden. (Sw. 392, 398-1°; K. 45²; Coöp. 31—34; Ord. levensv. 97*.)
- 348, **404.** (1) Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft:
al. 1 1°. hij die opzettelijk zijne eigene zaak of, ten behoeve van den eigenaar, eene hem niet toebehoorende zaak onttrekt aan een ander die daarop een recht van pand, terughouding, vruchtgebruik of gebruik heeft; (Bw. 575v., 715, 725, 756v., 818v., 1150v., 1364, 1616, 1729, 1812; K. 85, 85a; F. 59.)
- 2°. hij die opzettelijk zijne eigene zaak of, ten behoeve van den eigenaar, eene hem niet toebehoorende zaak ten nadeele van den hypotheekairen schuldeischer geheel of ten deele aan een daarop gevestigd hypotheekair verband onttrekt; (Bw. 1162v.)
- 3°. hij die opzettelijk eene zaak waarop door hem oogstverband is gevestigd, of, ten behoeve van den verbandgever, eene zaak waarop door een ander oogstverband is gevestigd, ten nadeele van den verbandhouder geheel of ten deele aan dat verband onttrekt; (Oogstv.*.)
- 4°. hij die opzettelijk zijne eigene zaak of, ten behoeve van den eigenaar, eene hem niet toebehoorende zaak ten nadeele van den verbandhouder geheel of ten deele aan een daarop gevestigd credietverband onttrekt. (Cred. verb.*)
- 348, (2) De bepaling van art. 367 is op deze misdrijven van toepassing.
al. 2 (Sw. 385.)
- 349 **405.** (1) Bij veroordeeling wegens een der in de artt. 397, 399, 400 en 402 omschreven misdrijven, kan de schuldige worden ontzet van de in art. 35 no. 1—4 vermelde rechten.
- (2) Bij veroordeeling wegens een der in de artt. 396—402 omschreven misdrijven, kan openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak worden gelast. (Sw. 43v.)

TITEL XXVII.

Vernieling of beschadiging van goederen.

- 350 **406.** (1) Hij die opzettelijk en wederrechtelijk eenig goed dat geheel of ten deele aan een ander toebehoort, vernielt, beschadigt, onbruikbaar maakt of wegmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 231—235, 407, 411.)
- (2) Gelijke straf wordt toegepast op hem die opzettelijk en wederrechtelijk een dier dat geheel of ten deele aan een ander toebehoort, doodt, beschadigt, onbruikbaar maakt of wegmaakt. (Sw. 170, 231, 233v., 302, 407², 411v., 472; CP. 257, 443v., 452v., 479-1; S. 48—17 art. 6*.)
- 407.** (1) De in art. 406 omschreven feiten worden, indien de waarde van het veroorzaakte nadeel niet meer bedraagt dan vijf en twintig gulden, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zestig gulden. (Sw. 411v.; RO. 95-2°, 116 novies, 129.)
- (2) Indien de in art. 406, tweede lid, omschreven feiten gepleegd zijn door toediening van voor het leven of de gezondheid schadelijke stoffen, of indien het dier behoort tot die genoemd in art. 101, blijft de bepaling van het voorgaande lid buiten toepassing. (Sw. 231v., 411, 472; S. 48—17 art. 6, 8*.)

408. (*Gew. S. 31—240.*) Hij die opzettelijk en wederrechtelijk spoorweg-, tramweg-, telegraaf-, telefoon- of electriciteitswerken, werken dienende tot waterkeering, waterverdeling of waterloozing, gas- of waterleidingen of riolen, voor zoover deze werken, leidingen of riolen ten algemeenen nutte gebezigd worden, vernielt, beschadigt of onbruikbaar maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. (Sw. 101 *bis*, 191v., 411v.; CP. 257, 437; S. 48—17 art. 6*.)

409. Hij aan wiens schuld te wijten is dat enig in het vorig artikel bedoeld werk vernield, beschadigt of onbruikbaar gemaakt wordt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste honderd gulden. (Sw. 188, 193, 408, 411v.)

410. Hij die opzettelijk en wederrechtelijk eenig gebouw of vaartuig dat geheel of ten deele aan een ander toebehoort, vernielt of onbruikbaar maakt wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren. (Sw. 3v., 17, 187, 198v., 382, 411v.; CP. 43, 95, 257, 434v., 437; Uitlev. 2-17°; S. 48—17 art. 6*.)

411. De bepaling van art. 367 is op de in dezen titel omschreven misdrijven van toepassing.

412. Indien buiten het geval van art. 407, eerste lid, een der in dezen titel omschreven misdrijven door twee of meer vereenigde personen gepleegd wordt, kan de straf met een derde worden verhoogd. (Sw. 170.)

TITEL XXVIII.

Ambtsmisdrijven.

413. De bevelhebber der gewapende macht die weigert of opzettelijk nalaat op de wettige vordering van het bevoegd burgerlijk gezag, de onder zijn bevel staande macht aan te wenden, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. (Sw. 36, 216; Sv. 15, 75, 87; CP. 234.)

414. (1) De ambtenaar die opzettelijk den bijstand der gewapende macht inroept tegen de uitvoering van wettelijke voorschriften, van wettige bevelen van het openbaar gezag of van rechterlijke uitspraken of bevelschriften, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren.

(2) Indien die uitvoering daardoor wordt verhinderd, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren. (Sw. 35v., 92, 102, 211v., 335; CP. 92v., 124, 188.)

415. De ambtenaar of een ander met eenigen openbaren dienst voortdurend of tijdelijk belast persoon die opzettelijk geld of geldswaardig papier, dat hij in zijne bediening onder zich heeft, verduistert of toelaat dat het door een ander weggenomen of verduistert wordt, of dien ander daarbij als medeplichtige ter zijde staat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren. (Sw. 35v., 92, 372v., 375, 437, 486; CP. 169v.)

416. De ambtenaar of een ander met eenigen openbaren dienst voortdurend of tijdelijk belast persoon die opzettelijk boeken of registers, uitsluitend bestemd tot controle van de administratie, valscheijk opmaakt of vervalscht, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. (Sw. 35v., 92, 264, 266; CP. 145.)

417. De ambtenaar of een ander met eenigen openbaren dienst voortdurend of tijdelijk belast persoon die opzettelijk zaken bestemd om voor de bevoegde macht tot overtuiging of bewijs te dienen, akten, bescheiden of registers, welke hij in zijne bediening onder zich heeft, verduistert, vernielt, beschadigt of onbruikbaar maakt, of toelaat dat zij door een ander worden weggemaakt, vernield, beschadigt of onbruikbaar gemaakt, of dien ander daarbij als medeplichtige ter zijde staat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren en zes maanden. (Sw. 35v., 92, 233, 486; CP. 169v., 255.)

418. (*Gew. S. 26—69, 109; 49—1.*) De ambtenaar die eene gift of belofte aanneemt, wetende of redelijkerwijs moettende vermoeden, dat zij hem gedaan wordt met het oog op eenige macht of bevoegdheid, welke aan

N. zijn ambt is verbonden, of welke daaraan naar de meening van dengene,
Sw. die de gift of belofte doet, is verbonden, wordt gestraft met gevangenis-
straf van ten hoogste drie jaren of geldboete van ten hoogste drie-
honderd gulden. (Sw. 35v., 92, 209, 419v.; CP. 177v.)

363 419. Met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren wordt gestraft
de ambtenaar:

1°. die eene gift of belofte aanneemt, wetende dat zij hem gedaan wordt
ten einde hem te bewegen om, in strijd met zijn plicht, in zijne bediening
iets te doen of na te laten;

2°. die eene gift aanneemt, wetende dat zij hem gedaan wordt ten
gevolge of naar aanleiding van hetgeen door hem, in strijd met zijn
plicht, in zijne bediening is gedaan of nagelaten. (Sw. 35v., 92, 209, 418,
420, 437; Uitlev. 2-15°; CP. 177v.)

420. (1) Met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren wordt ge-
straft:

364, 1°. de rechter die eene gift of belofte aanneemt, wetende dat zij hem
al. 1 gedaan wordt ten einde invloed te oefenen op de beslissing van eene aan
zijn oordeel onderworpen zaak;

2°. hij die, ingevolge wettelijk voorschrift als raadsman of als adviseur
is aangewezen om de terechtzitting van eene rechtbank of van een gerecht
bij te wonen, dan wel de hoofddjaksa of djaksa die eene gift of belofte
aanneemt, wetende dat zij hem gedaan wordt ten einde invloed te
oefenen op het door hem uit te brengen advies of gevoelen betreffende
eene aan het oordeel van de rechtbank of van het gerecht onderworpen zaak

364, (2) Indien die gift of belofte wordt aangenomen met het bewustzijn
al. 2 dat zij gedaan wordt om eene veroordeeling in eene strafzaak te verkrij-
gen, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste
twaalf jaren. (Sw. 35v., 92, 210, 418v., 437; Rv. 35; Sv. 268-5°; Uitlev.
2-15°; CP. 177v., 181v.)

365 421. De ambtenaar die door misbruik van gezag iemand dwingt iets
te doen, niet te doen of te dulden, wordt gestraft met gevangenisstraf
van ten hoogste twee jaren en acht maanden. (Sw. 35v., 51v., 55-1 sub
2°, 92, 335, 422v.; CP. 186.)

422. De ambtenaar die in eene strafzaak dwangmiddelen bezigt om
hetzij eene bekentenis te ontwingen, hetzij eene verklaring uit te lokken,
wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. (Sw. 36,
51, 92, 335, 421, 423v.; Sv. 84; IR. 269; RBg. 572.)

423. De ambtenaar die met het oogmerk om zich of een ander weder-
rechtelijk te bevoordeelen, door misbruik van gezag iemand dwingt
iets af te geven, eene betaling te doen, met eene terughouding bij eene
uitbetaling genoegen te nemen, of een persoonlijken dienst te verrichten,
wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. (Sw. 36,
92, 335, 421v., 424v., 437.)

424. De ambtenaar die met het oogmerk om zich of een ander weder-
rechtelijk te bevoordeelen, door misbruik van gezag, over tot het lands-
domein behorende gronden, waar op Indonesische gebruiksrechten worden
uitgeoefend, beschikt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoog-
ste zes jaren. (Sw. 36, 92, 335, 421v., 425, 437.)

366 425. Als schuldig aan knevelarij wordt gestraft met gevangenisstraf
van ten hoogste zeven jaren:

1°. de ambtenaar die in de uitoefening zijner bediening, als verschul-
digd aan hem zelven, aan een ander ambtenaar of aan eenige openbare
kas, vordert of ontvangt of bij eene uitbetaling terughoudt hetgeen hij
weet dat niet verschuldigd is;

2°. de ambtenaar die in de uitoefening zijner bediening als verschuldigd
persoonlijke diensten of leveringen vordert of aanneemt, wetende dat zij
niet verschuldigd zijn;

3°. de ambtenaar die in de uitoefening zijner bediening als overeen-
komstig de betrekkelijke voorschriften over tot het landsdomein beho-
rende gronden, waarop Indonesische gebruiksrechten worden uitgeoefend,
ten nadeele van den rechthebbende beschikt, wetende dat hij daardoor

in strijd met genoemde voorschriften hanelt. (Sw. 35v., 92, 335, 421v., 437, 486; CP. 174.)

426. (1) De ambtenaar die, belast met de bewaking van iemand die op openbaar gezag of krachtens rechterlijke uitspraak of beschikking van de vrijheid is beroofd, hem opzettelijk laat ontsnappen of bevrijdt of bij zijne bevrijding of zelfbevrijding behulpzaam is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.

(2) Indien de ontsnapping, bevrijding of zelfbevrijding aan zijne schuld te wijten is, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 35v., 92, 223, 477; CP. 237v.)

427. (1) Met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren wordt gestraft:

1°. de ambtenaar, met het opsporen van strafbare feiten belast, die opzettelijk niet voldoet aan de vordering om van eene wederrechtelijke vrijheidsberooving te doen blijken of daarvan aan de hoogere macht opzettelijk niet onverwijld kennis geeft;

2°. de ambtenaar die, na in de uitoefening van zijne bediening kennis te hebben bekomen dat iemand op onwettige wijze van de vrijheid is beroofd, opzettelijk nalaat daarvan onverwijld kennis te geven aan een ambtenaar met het opsporen van strafbare feiten belast.

(2) De ambtenaar aan wiens schuld eenig in dit artikel omschreven verzuim te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 35v., 92, 328, 333v.; Sv. 2, 6, 368v.; CP. 119.)

428. Met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden wordt gestraft het hoofd van een gesticht, bestemd tot opsluiting van veroordeelden, voorloopig aangehouden en of gegijzelden, of van een landsopvoedingsgesticht, of krankzinnigengesticht, die weigert te voldoen aan eene wettige vordering om iemand, die in het gesticht is opgenomen, te vertoonen, of om inzage te geven van het register van inschrijving of van de akte waarvan eene algemeene verordening de inschrijving vordert. (Sw. 35v., 555; Sv. 362v.; CP. 120.)

429. (1) De ambtenaar die, met overschrijding van zijne bevoegdheid of zonder inachtneming van de bij algemeene verordening bepaalde vormen, in de woning of in het besloten lokaal of erf, bij een ander in gebruik, diens ondanks binnentreedt of, wederrechtelijk aldaar vertoevende, zich niet op de vordering van of vanwege den rechthebbende aanstonds verwijdt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

(2) Met gelijke straf wordt gestraft de ambtenaar die, ter gelegenheid eener huiszoeking, met overschrijding van zijne bevoegdheid of zonder inachtneming van de bij algemeene verordening bepaalde vormen, geschriften, boeken of andere papieren onderzoekt of in beslag neemt. (G. 165; Sw. 35v., 92, 167v.; Sv. 91v.; Rv. 448v., 506-1°, 595; CP. 184.)

430. (Gew. S. 31-240.) (1) De ambtenaar die, met overschrijding van zijne bevoegdheid, zich doet overleggen of in beslag neemt een aan eenige openbare instelling van vervoer toevertrouwd brief, briefkaart, stuk of pakket, of een telegrafisch bericht dat zich in handen bevindt van een ambtenaar der telegrafie of van andere personen belast met den dienst van eene ten algemeenen nutte gebezigde telegraafinrichting, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden.

(2) Dezelfde straf wordt opgelegd aan den ambtenaar die, met overschrijding van zijne bevoegdheid, zich door een ambtenaar der telefonie of door andere personen belast met den dienst van eene ten algemeenen nutte gebezigde telefooninrichting, doet inlichten terzake van eenig verkeer hetwelk door tusschenkomst van die instelling is geschied. (Sw. 35v., 92; G. 166; ISR. 142; Sv. 92v.; CP. 187.)

431. De ambtenaar van eenige openbare instelling van vervoer die een aan zoodanige instelling toevertrouwd brief, gesloten stuk of pakket opzettelijk en wederrechtelijk opent, daarvan inzage neemt of den inhoud aan een ander bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten

N.
Sw.
367

368

369

370

371

372

N. hoogste twee jaren. (Sw. 35v., 234, 433v.; G. 166; ISR. 142; CP. 187.)
 Sw. 432. (1) De ambtenaar van eenige openbare instelling van vervoer die
 373 een aan zoodanige instelling toevertrouwd brief, briefkaart, stuk of
 pakket opzettelijk aan een ander dan den rechthebbende afgeeft, vernie-
 tigt, wegmaakt, zich toeëigent, of den inhoud wijzigt of eenig daarin ge-
 sloten voorwerp zich toeëigent, wordt gestraft met gevangenisstraf van
 ten hoogste vijf jaren.

(2) Indien zoodanig stuk of voorwerp geldswaarde heeft, wordt de toe-
 eigening gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren. (Sw.
 35v., 92, 234, 372, 374, 433v., 437, 486; CP. 187.)

374 433. De ambtenaar der telegrafie of telefonie of eenig ander persoon
 belast met het toezicht op of met den dienst van eene ten algemeenen
 nutte gebezigde telegraaf- of telefooninrichting, wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren, indien hij den
 inhoud van een aan de telegrafie, telefonie of aan zoodanige inrichting
 toevertrouwd bericht opzettelijk en wederrechtelijk aan een ander bekend
 maakt of een telegram of telefonisch bericht opzettelijk en wederrechtelijk
 opent, daarvan inzage neemt of den inhoud aan een ander bekend maakt;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren, indien hij een aan
 de telegrafie of telefonie of aan zoodanige inrichting toevertrouwd bericht
 of een telegram of telefonisch bericht opzettelijk aan een ander dan den
 rechthebbende afgeeft, vernietigt, wegmaakt, zich toeëigent of den
 inhoud wijzigt. (Sw. 35v., 92, 431v., 434; CP. 187.)

375 434. De ambtenaar van eenige openbare instelling van vervoer, der
 telegrafie of der telefonie of eenig ander in art. 433 bedoeld persoon, die
 opzettelijk toelaat dat een ander een der in de artt. 431—433 vermelde
 feiten pleegt, of dien ander daarbij als medeplichtige ter zijde staat,
 wordt gestraft met de straffen en naar de onderscheidingen in die bepaa-
 lingen vastgesteld. (Sw. 56v.)

376 435. De ambtenaar die opzettelijk deelneemt, middellijk of onmiddel-
 lijk, aan aannemingen, leverantiën of verpachtingen waarover hem op
 het tijdstip der handeling geheel of ten deele het bestuur of toezicht is
 opgedragen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen
 maanden of geldboete van ten hoogste twaalf honderd gulden. (Sw. 36,
 92; CP. 175.)

379 436. (1) Hij die, krachtens het voor partijen geldende recht bevoegd
 tot het voltrekken van huwelijken, iemands huwelijk voltrekt, wetende
 dat diens bestaand huwelijk of diens bestaande huwelijken een wettig
 beletsel daartegen opleveren, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten
 hoogste zeven jaren. (Sw. 35v., 279, 437; Bw. 27, 60, 71-4°, 199; BS. 60;
 BS. Chin. 68; HCL. 33²; BSCI. 48; CP. 340.)

(2) Hij die, krachtens het voor partijen geldende recht bevoegd tot
 het voltrekken van huwelijken, iemands huwelijk voltrekt, wetende dat
 daartegen eenig ander wettig beletsel bestaat, wordt gestraft met gevan-
 genisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden of geldboete van
 ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 35v., 280; Bw. 28v.; BS. 56,
 59v.; CP. 340-2.)

380 437. Bij veroordeeling wegens een der in de artt. 415, 419, 420, 423,
 424, 425, 432, laatste lid, en 436, eerste lid, omschreven misdrijven, kan
 ontzetting van de in art. 35 no. 3 en 4 vermelde rechten worden uitge-
 sproken.

TITEL XXIX.

Scheepvaartmisdrijven.

(Sw. 8, 93.)

381 438. (1) Als schuldig aan zeeroof wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, hij die als schip-
 per dienst neemt of dienst doet op een vaartuig, wetende dat het bestemd
 is of het gebruikende om in open zee daden van geweld te plegen tegen
 andere vaartuigen of tegen zich daarop bevindende personen of goe-
 deren, zonder door eene oorlogvoerende mogendheid daartoe te zijn ge-

machtigd of tot de oorlogsmarine eener erkende mogendheid te behooren ; (Sw. 93¹.)

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, hij die, bekend met deze bestemming of dit gebruik, als schepeling dienst neemt op zoodanig vaartuig of vrijwillig in dienst blijft na daarmede bekend te zijn geworden, dan wel tot de bemanning van zoodanig vaartuig behoort. (Sw. 93³; K. 419-4e.)

(2) Met het gemis van machtiging wordt gelijkgesteld het overschrijden van de machtiging alsmede het voorzien zijn van machtigingen afkomstig van tegen elkander oorlogvoerende mogendheden.

(3) Art. 89 blijft buiten toepassing. (Sw. 4-4°, 8, 35, 93, 96, 170, 325v., 365v., 368, 444v., 479, 487; RO. 129-2°; Uitlev. 2-19°.)

439. (Gew. S. 35-497.) (1) Als schuldig aan kustroof wordt met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren gestraft, hij die met behulp van een vaartuig binnen het Indonesisch zeegebied daden van geweld pleegt tegen een ander vaartuig of tegen zich daarop bevindende personen of goederen.

(2) Onder „Indonesisch zeegebied” wordt verstaan het zeegebied zooals dit is omschreven in art. 1 der Territoriale zee en maritieme kringenordonnantie (S. 1935 No. 497). (Sw. 8, 170, 365v., 442v., 447, 479, 487; RO. 129-2°; Uitlev. 2-19°.)

Art. 1, eerste lid, sub 2, van S. 39-442*, *Territoriale zee en maritieme kringen-ord., verstaat onder Indonesisch zeegebied (territoriale wateren): de Indonesische territoriale zee, benevens het aan de landzijde van de territoriale zee gelegen gedeelte van: a. de kustzee; b. het watergebied van baaien, zeearmen, rivier- en kanaalmondingen.*

440. Als schuldig aan strandroof wordt met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren gestraft, hij die aan land, op of in de nabijheid van het strand of van de riviermondingen, na zich met dat doel geheel of gedeeltelijk over zee daarheen te hebben begeven, daden van geweld pleegt tegen zich aldaar bevindende personen of goederen. (Sw. 8, 170, 365v., 442v., 447, 479, 487; RO. 129-2°; Uitlev. 2-19°.)

441. Als schuldig aan rivierroof wordt met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren gestraft, hij die op eene rivier met behulp van een vaartuig, na met dat doel op een vaartuig van elders te zijn gekomen, daden van geweld pleegt tegen een ander vaartuig of tegen zich daarop bevindende personen of goederen. (Sw. 8, 170, 365v., 442v., 447, 479, 487; RO. 129-2°; Uitlev. 2-19°.)

442. Met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren wordt gestraft, hij die als bevelhebber of aanvoerder dienst neemt of dienst doet op een vaartuig, wetende dat het bestemd is om gebruikt te worden dan wel dat het gebruikt wordt tot het plegen van een der in de artt. 439-441 vermelde feiten. (Sw. 8, 438-1 sub 1°, 479, 487; RO. 129-2°.)

443. Met gevangenisstraf van ten hoogste tien jaren wordt gestraft, hij die als schepeling dienst neemt of dienst doet op een vaartuig, wetende dat het bestemd is om gebruikt te worden dan wel dat het gebruikt wordt tot het plegen van een der in de artt. 439-441 vermelde feiten, dan wel op zoodanig vaartuig vrijwillig in dienst blijft na met de bovenbedoelde bestemming van het vaartuig bekend te zijn geworden. (Sw. 8, 93, 438-1 sub 2°, 479, 487; RO. 129-2°.)

444. Indien de in de artt. 438-441 omschreven daden van geweld den dood van een der zich op het aangevallen vaartuig bevindende of van een der aangevallen personen ten gevolge hebben, worden de schipper, bevelhebber of aanvoerder en zij die aan de daden van geweld hebben deelgenomen, gestraft met de doodstraf, met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. (Sw. 4-4°, 8, 35, 93, 325, 365⁴, 479, 487; RO. 129-2°.)

445. Hij die voor eigen of vreemde rekening een vaartuig uitrust met de in art. 438 omschreven bestemming of met het oogmerk om een der in de artt. 439-441 omschreven feiten te plegen, wordt gestraft met

N.
Sw.

382

383

- N. gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren. (Sw. 8, 35, 324, 327, 479; Sw. K. 320v.; RO. 129-2°; Uitlev. 2-19°.)
- 384 **446.** Hij die voor eigen of vreemde rekening middellijk of onmiddellijk medewerkt tot het verhuren, vervrachten of verzekeren van een vaartui, wetende dat het de in art. 438 omschreven bestemming heeft of bestemd is om gebruik te worden tot het plegen van een der in de artt. 439-441 omschreven feiten, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren. (Sw. 8, 35, 327, 479; K. 453v., 592v.; RO. 129-2°; Uitlev. 2-19°.)
- 385 **447.** Hij die een Nederlandsch of Indonesisch vaartuig opzettelijk in de macht van zeeroovers, kustroovers, strandroovers of rivierroovers brengt wordt gestraft: (Sw. 4-4°.)
- 1°. indien hij de schipper is, met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren; (Sw. 93¹.)
- 2°. in alle andere gevallen, met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren. (Sw. 4-4°, 8, 35, 93, 479; RO. 129-2°; Uitlev. 2-19°.)
- 386 **448.** De opvarende van een Nederlandsch of Indonesisch schip die zich wederrechtelijk van het schip meester maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren. (Sw. 8, 35, 93v., 465, 479; Uitlev. 2-19°.)
- 387 **449.** De schipper van een Nederlandsch of Indonesisch schip die het schip aan den eigenaar of de reederij onttrekt en ten eigen bate gebruikt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren en zes maanden. (Sw. 8, 35, 93v., 479; Uitlev. 2-19°.)
- 388 **450.** Met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren wordt gestraft de Nederlandsche onderdaan die zonder vergunning van de Nederlandsche Regeering een kaperbrief aanneemt, of als schipper dienst neemt of dienst doet op een vaartuig, wetende dat het zonder vergunning van de Nederlandsche Regeering voor de kaapvaart bestemd is. (K. 419-4°; Sw. 5-1°, 8, 93, 122, 325, 438-1°, 451; RO. 129-2°.)
- 389 **451.** De Nederlandsche onderdaan die als schepeling dienst neemt op een vaartuig, wetende dat het zonder vergunning van de Nederlandsche Regeering voor de kaapvaart bestemd is of gebruikt wordt, of vrijwillig in dienst blijft na die bestemming of dat gebruik te hebben vernomen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. (Sw. 5-1°, 8, 93, 122, 326, 438-1 sub 1°, 450, 465; K. 419-4°; RO. 129-2°.)
- 389 **451 bis.** (*Ing. S. 33-47 jo. 38-2.*) De schipper van een Indonesisch bis vaartuig, die eene scheepsverklaring doet opmaken waarvan hij weet, dat de inhoud in strijd is met de waarheid, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren.
- De schepelingen, die medewerken tot het doen opmaken van een scheepsverklaring, waarvan zij weten, dat de inhoud in strijd is met de waarheid, worden gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden. (K. 353, 450; Sw. 8, 93, 95, 266, 452.)
- 389 **451 ter.** (*Ing. S. 33-48 jo. 38-2.*) Hij, die ter voldoening aan ter het voorschrift van het derde lid van art. 12 van de regeling van de te boekstelling van schepen een schriftelijke verklaring overlegt van welke hij weet, dat de inhoud in strijd is met de waarheid, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren. (Sw. 8, 266; S. 33-48*.)
- 452.** (1) Hij die in het proces-verbaal eener scheepsverklaring eene valsche opgave doet opnemen aangaande een feit, van welks waarheid de akte moet doen blijken, met het oogmerk om die akte te gebruiken of door anderen te doen gebruiken als ware zijne opgave in overeenstemming met de waarheid, wordt, indien uit dat gebruik eenig nadeel kan ontstaan, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren.
- (2) Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van de akte als ware de inhoud in overeenstemming met de waarheid, indien uit dat gebruik eenig nadeel kan ontstaan. (Sw. 8, 266, 451 bis, 486.)
- 390 **453.** (*Gew. S. 35-492, 565.*) Wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden, de schipper van een Neder-

landsch of Indonesisch schip, die, na den aanvang van de monsterring of van het inhuren der schepelingen en vóór het einde zijner verbindtenis zich opzettelijk en wederrechtelijk aan het voeren van het schip onttrekt. (K. 341, 342v., 345, 412, 419, 431; Sw. 8, 93v.; Sv. 71; IR. 62; RBg. 498.)

454. (*Gew. laatstel. S. 34-214 jis. 38-1, 2.*) Wordt gestraft, als schuldig aan desertie, met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden de schepeling, die zich in strijd met zijne verplichting uit de arbeidsovereenkomst onttrekt aan den dienst aan boord van een Nederlandsch of Indonesisch schip, indien door de omstandigheden, waaronder hij handelde, gevaar voor het schip, de opvarenden of de lading te duchten was. (K. 375v., 395v., 401v., 413, 419, 434v.; Sw. 8, 93v., 457v., 465; Sv. 71; IR. 62; RBg. 498.)

455. (*Gew. laatstel. S. 34-214 jis. 38-1, 2.*) Wordt gestraft als schuldig aan eenvoudige desertie met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden en twee weken, de scheepsgezel, die opzettelijk en wederrechtelijk een reis, waarvoor hij zich op een Nederlandsch of Indonesisch schip verbonden heeft, niet meemaakt of niet verder meemaakt. (K. 341⁴, 400; Sw. 8, 93v., 457v., 465; Sv. 71; IR. 62; RBg. 498.)

456. *Ingetrokken: S. 34-214 jo. 38-2.*

457. (*Gew. S. 34-214 jo. 38-2.*) De in de artt. 454 en 455 bepaalde straffen kunnen worden verdubbeld, indien twee of meer personen gezamenlijk of ten gevolge van samenspanning het misdrijf plegen. (Sw. 8, 88.)

458. (1) (*Gew. S. 35-492, 565; 34-214 jo. 38-2.*) De reeder, boekhouder of schipper van een Nederlandsch of Indonesisch schip, die een schepeling in dienst neemt, wetende dat er nog geene maand is verstreken sedert deze zich aan zijne verbindtenis voor een Nederlandsch of Indonesisch schip heeft onttrokken op de wijze in een der artt. 454 of 455 omschreven, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden en twee weken of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (K. 320, 327, 341.)

(2) Niet strafbaar is het feit indien de indienstneming buiten Indonesië geschiedt met toestemming van den Nederlandschen consul of, zoo die er niet is, op verzoek van de plaatselijke overheid. (Sw. 6, 93v.)

459. (1) (*Gew. S. 35-492, 565.*) De opvarende van een Nederlandsch of Indonesisch schip die aan boord den schipper, of de schepeling die aan boord of in dienst een meerdere in rang feitelijk aanrandt, zich met geweld of bedreiging met geweld tegen hem verzet of hem opzettelijk van zijne vrijheid van handelen berooft, wordt, als schuldig aan insubordinatie, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden.

(2) De schuldige wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren, indien het misdrijf of de daarmede gepaard gaande feitelijkeheden eenig lichamelijke letsel ten gevolge hebben;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren en zes maanden, indien zij zwaar lichamelijke letsel ten gevolge hebben; (Sw. 90.)

3°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien zij den dood ten gevolge hebben. (K. 341, 341d, 375, 393, 434; Sw. 8, 89, 93v., 211v., 465, 487; Sv. 71; IR. 62; RBg. 498; CP. 209, 218.)

460. (1) Insubordinatie gepleegd door twee of meer vereenigde personen wordt, als muiten, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren.

(2) De schuldige wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren en zes maanden, indien het door hem gepleegde misdrijf of de daarbij door hem gepleegde feitelijkeheden eenig lichamelijke letsel ten gevolge hebben;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien zij zwaar lichamelijke letsel ten gevolge hebben; (Sw. 90.)

3°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien zij den dood ten gevolge hebben. (Sw. 8, 88, 211v., 214, 459, 465, 487; CP. 210v., 218.)

- N. **461.** (*Gew. S. 35—492, 565.*) Hij die aan boord van een Nederlandsch of Indonesisch schip tot mouterij op dat schip opruit, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. (Sw. 8, 88, 94v., 160, 460, 465; CP. 217.)
- Sw **462.** (*Gew. S. 35—492, 565.*) Dienstweigerig door twee of meer sche-
397 lingen van een Indonesisch schip gezamenlijk of ten gevolge van samen-
398 spanning gepleegd, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste
twee jaren en acht maanden. (K. 341², 375v., 384v.; Sw. 8, 88, 93v., 465.)
- 463.** (*Gew. S. 35—492, 565.*) Wordt gestraft met gevangenisstraf van
399 ten hoogste negen maanden, de schepeling van een Nederlandsch of
Indonesisch schip die, na wegens dienstweigerig disciplinair te zijn
gestraft, bij zijne dienstweigerig volhardt. (K. 311v., 341², 375v., 384v.;
Sw. 8, 93v., 465.)
- 464.** (1) (*Gew. S. 33—47 jo. 38—2.*) Met gevangenisstraf van ten hoogste
400 negen maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden wordt
gestraft de opvarende van een Nederlandsch of Indonesisch schip:
1°. die opzettelijk niet gehoorzaamt aan eenig bevel des schippers in
het belang der veiligheid of tot handhaving van de orde en tucht aan
boord gegeven;
2°. die, wetende dat de schipper van zijne vrijheid van handelen be-
roofd is, hem niet naar vermogen te hulp komt;
3°. die kennis dragende van een voornemen tot het plegen van insubor-
dinatie, opzettelijk nalaat daarvan tijdig aan den schipper kennis te
geven.
(2) De onder no. 3 vermelde bepaling is niet van toepassing indien de
insubordinatie niet is gevolgd. (Sw. 8, 93v., 465; K. 311v., 341⁵, 393v.)
- 465.** (*Gew. S. 34—214 jo. 38—2.*) De in de artt. 448, 451, 454 en 455 en
401 459—464 bepaalde straffen kunnen met een derde worden verhoogd,
indien de schuldige aan een der in die artt. omschreven misdrijven scheeps-
officier is. (Sw. 93.)
- 466.** (*Gew. S. 33—47 jo. 38—2.*) De schipper van een Nederlandsch of
402 Indonesisch schip, die, met het oogmerk om zich of een ander weder-
rechtelijk te bevoordeelen of zoodanige bevoordeeling te bedekken, hetzij
het schip verkoopt, hetzij geld opneemt op het schip, het scheepstoebe-
hooren of den scheepsvoorraad, hetzij goederen van de lading of van den
scheepsvoorraad verkoopt of verpand, hetzij verdichte schaden of uit-
gaven in rekening brengt, hetzij niet zorgt dat aan boord de vereischte
dagboeken overeenkomstig de wettelijke voorschriften worden gehouden,
hetzij bij het verlaten van het schip niet zorgt voor het behoud der scheeps-
papieren, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren.
(Sw. 8, 35, 93v., 102, 372, 479, 486; K. 311v., 341, 341d.)
- 467.** De schipper van een Nederlandsch of Indonesisch schip die,
403 met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen
of zoodanige bevoordeeling te bedekken, van koers verandert, wordt
gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. (Sw. 8, 35, 93v.,
479; K. 311v., 341, 341d, 367v., 370, 373, 373a.)
- 468.** De schipper van een Nederlandsch of Indonesisch schip die,
404 buiten noodzaak of in strijd met het voor hem geldende recht, gedurende
de reis het schip verlaat en ook aan zijn scheepsvolk daartoe last of ver-
gunning geeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf
jaren en zes maanden. (Sw. 8, 93v., 418, 455, 465.)
- 469.** (1) De schipper van een Nederlandsch of Indonesisch vaartuig
405 die, buiten noodzaak en buiten voorkennis van den eigenaar of de reederij,
handelingen pleegt of gedooft, wetende dat deze het vaartuig of de
lading aan opbrenging, aanhouding of ophouding kunnen blootstellen,
wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maan-
den of geldboete van ten hoogste zes honderd gulden.
(2) De opvarende die, buiten noodzaak en buiten voorkennis van den
schipper, met gelijke wetenschap gelijke handelingen pleegt, wordt ge-
straft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten

hoogste zes honderd gulden. (Sw. 8, 93v.; K. 311v., 341, 341d, 367v.)

470. De schipper van een Nederlandsch of Indonesisch schip die opzettelijk buiten noodzaak aan een opvarende niet verschaft datgene wat hij verplicht is hem te verschaffen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 8, 93—95; K. 311v., 341, 341d, 393v.)

471. De schipper van een Nederlandsch of Indonesisch schip die opzettelijk buiten noodzaak of in strijd met het voor hem geldende recht goederen werpt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 8, 93v.; K. 311v., 341, 341d, 357.)

472. Hij die lading, scheepsvoorraad of scheepsbehoefte, aan boord van een vaartuig aanwezig, opzettelijk en wederrechtelijk verniet, beschadigt of onbruikbaar maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en acht maanden. (Sw. 8, 198, 382, 406, 410.)

472 bis. (*Ing. S. 38—393.*) Hij, die als verstekeling aan boord van een vaartuig medereist, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden. (Sw. 3, 8, 93, 94v.)

473. De schipper die de Nederlandsche vlag voert wetende dat hij daartoe niet gerechtigd is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 8, 93, 474.)

474. De schipper die opzettelijk door het voeren van eenig onderscheidingsteeken aan zijn vaartuig den schijn geeft alsof het een Nederlandsch oorlogsvaartuig ware, een vaartuig der gouvernementsmarine, of een loodsvaartuig in Indonesische wateren of zeegaten dienst doende, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden en twee weken of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 8, 93, 228.)

475. Hij die buiten noodzaak op een Nederlandsch of Indonesisch schip optreedt als schipper, stuurman of machinist, wetende dat hem door het bevoegd gezag de bevoegdheid is ontnomen om als zoodanig hetzij op een Nederlandsch hetzij op een Indonesisch schip te varen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste zes honderd gulden. (Sw. 8, 93v., 227; K. 373a.)

476. De schipper van een Nederlandsch of Indonesisch schip die zonder geldige reden weigert te voldoen aan eene wettelijke vordering om een beklaagde of veroordeelde benevens de tot zijne zaak betrekkelijke stukken aan boord te nemen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden en twee weken of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. (Sw. 8, 93v., 477; K. 311v., 341, 341d, 358b; Cons. 25.)

477. (1) De schipper van een Nederlandsch of Indonesisch schip die een beklaagde of veroordeelde, dien hij op eene wettelijke vordering aan boord genomen heeft, opzettelijk laat ontsnappen of bevrijdt, of bij zijne bevrijding of zelfbevrijding behulpzaam is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.

(2) Indien de ontsnapping, bevrijding of zelfbevrijding aan zijne schuld is te wijten, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 8, 93v., 172, 223, 426, 476; K. 311v., 341, 341d; Cons. 25.)

478. (*Gew. S. 33—47 jo. 38—2.*) De schipper van een Indonesisch vaartuig, die de krachtens het eerste lid van art. 358a van het wetboek van koophandel op hem rustende verplichting tot hulpverlening, als zijn schip bij een aanvaring betrokken is geweest, opzettelijk niet nakomt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. (Sw. 93, 95, 525, 531, 566; K. 341, 341d, 534v.)

479. Bij veroordeeling wegens een der in de artt. 438—449, 466 en 467 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in art. 35 no. 1—4 vermelde rechten worden uitgesproken.

N.
Sw.
406

407

408

409

410

411

412

413

414

415

N.
Sw.

TITEL XXX.

Begunstiging.

416

480. (*Gew. S. 34—172, 337.*) Met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste zestig gulden wordt gestraft:

1°. als schuldig aan heling, hij die eenig voorwerp waarvan hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat het door misdrijf is verkregen, koopt, huurt, inruilt, in pand neemt, als geschenk aanneemt, of uit winstbejag verkoopt, verhuurt, verruilt, in pand geeft, vervoert, bewaart of verbergt; (Sw. 517.)

2°. hij die uit de opbrengst van eenig voorwerp waarvan hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat het door misdrijf is verkregen, voordeel trekt. (Sw. 481v.; Sv. 71; IR. 62; RBg. 498; CP. 62v., 380.)

417

481. (1) Hij die een gewoonte maakt van het opzettelijk koopen, inruilen, in pand nemen, bewaren of verbergen van door misdrijf verkregen voorwerpen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren.

417

ter

(2) De schuldige kan worden ontzet van de in art. 35 no. 1—4 vermelde rechten en van de uitoefening van het beroep waarin hij het misdrijf begaan heeft. (Sw. 35, 480, 486, 517.)

482. De in art. 480 omschreven feiten worden, indien het misdrijf, waardoor het voorwerp is verkregen, is een der misdrijven omschreven in de artt. 364, 373 en 379, als lichte begunstiging, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zestig gulden. (RO. 95-2°, 110, 116 *novies*, 129-1 *sub* 1°.)

418

483. Hij die eenig geschrift of eenige afbeelding uitgeeft van strafbaren aard, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden of hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden, indien:

1°. de dader noch bekend is, noch op de eerste aanmaning na den rechtsingang is bekend gemaakt;

2°. de uitgever wist of moest verwachten, dat de dader op het tijdstip der uitgave strafrechtelijk niet vervolgbaar of buiten Indonesië gevestigd zou zijn. (Sw. 61v., 484v., 488; CP. 283v.)

419

484. Hij die eenig geschrift of eenige afbeelding drukt van strafbaren aard, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en vier maanden of hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden, indien:

1°. de persoon op wiens last het stuk gedrukt is noch bekend is, noch op de eerste aanmaning na den rechtsingang is bekend gemaakt;

2°. de drukker wist of moest verwachten, dat de persoon op wiens last het stuk gedrukt is, op het tijdstip der uitgave strafrechtelijk niet vervolgbaar of buiten Indonesië gevestigd zou zijn. (Sw. 62, 483, 485, 488; CP. 283v.)

420

485. Indien de aard van het geschrift of de afbeelding een misdrijf oplevert dat alleen op klachte vervolgbaar is, kan de uitgever of drukker in de gevallen der beide voorgaande artikelen alleen vervolgd worden op klachte van hem tegen wien dat misdrijf gepleegd is. (Sw. 72, 483v.)

TITEL XXXI.

Bepalingen over herhaling van misdrijf aan verschillende titels gemeen.

421

486. (*Gew. S. 26—359, 429; 34—172, 337.*) De in de artt. 127, 204, eerste lid, 244—248, 253—260 *bis*, 263, 264, 266—268, 274, 362, 363, 365, eerste, tweede en derde lid, 368, eerste lid en het tweede lid voor zoover daarin naar het tweede en derde lid van art. 365 wordt verwezen, 369, 372, 374, 375, 378, 380, 381—383, 385—388, 397, 399, 400, 402, 415, 417, 425, 432, laatste lid, 452, 466, 480 en 481 bepaalde gevangenisstraf, alsmede de tijdelijke gevangenisstraf op te leggen krachtens de artt. 204, tweede lid, 365, vierde lid, en 368, tweede lid voor zoover daarin naar het vierde lid van art. 365 wordt verwezen, kan met een derde jaren verhoogd, indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert de schuldige eene hem hetzij wegens een der in

die artt. omschreven misdrijven, hetzij wegens een der misdrijven, bedoeld in een der artt. 140-143, 145 en 149 van het Wetboek van Militair Strafrecht, opgelegde gevangenisstraf geheel of ten deele heeft ondergaan, of sedert die straf hem geheel is kwijtgescholden; of indien tijdens het plegen van het misdrijf het recht tot uitvoering dier straf nog niet is verjaard. (Sw. 12^{3,4}, 78v.)

487. (Gew. S. 31-240; 34-172, 337.) De in de artt. 130, eerste lid, 131-133, 140, eerste lid, 141, 170, 213, 214, 338, 341, 342, 344, 347, 348, 351, 353-355, 438-443, 459 en 460 bepaalde gevangenisstraf, alsmede de tijdelijke gevangenisstraf op te leggen krachtens de artt. 104, 105, 130, tweede en derde lid, 140, tweede en derde lid, 339, 340 en 444, kan met een derde worden verhoogd, indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert de schuldige eene hem hetzij wegens een der in die artt. omschreven misdrijven, hetzij wegens een der misdrijven, bedoeld in een der artt. 106, tweede en derde lid, 107, tweede en derde lid, 108, tweede lid, 109, voor zoover het gepleegde misdrijf of de daarbij gepleegde feitelijkheid eenig lichamelijke letsel of den dood ten gevolge hebben, 131, tweede en derde lid, 137 en 138 van het Wetboek van Militair Strafrecht, opgelegde gevangenisstraf geheel of ten deele heeft ondergaan, of sedert die straf hem geheel is kwijt gescholden; of indien tijdens het plegen van het misdrijf het recht tot uitvoering dier straf nog niet is verjaard. (Sw. 12^{3,4}, 78v.)

488. De in de artt. 134-138, 142-144, 207, 208, 310-321, 483 en 484 bepaalde straffen kunnen met een derde worden verhoogd, indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert de schuldige eene tegen hem wegens een der in die artt. omschreven misdrijven uitgesproken gevangenisstraf geheel of ten deele heeft ondergaan, of sedert die straf hem geheel is kwijtgescholden; of indien tijdens het plegen van het misdrijf het recht tot uitvoering dier straf nog niet is verjaard. (Sw. 12, 18, 78v.)

DERDE BOEK. OVERTREDINGEN.

TITEL I.

Overtredingen betreffende de algemeene veiligheid van personen en goederen en de openbare gezondheid.

489. (1) Baldadigheid tegen personen of goederen, waardoor gevaar nadeel of ongerief kan worden teweeggebracht, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftien gulden.

(2) Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van de geldboete, hechtenis van ten hoogste drie dagen worden opgelegd. (Sw. 45, 170, 406; CP. 475-8°.)

490. Met hechtenis van ten hoogste zes dagen of geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden wordt gestraft:

1°. hij die een dier aanhitst op een mensch of op een dier dat bereden wordt, voor een rij- of voertuig gespannen is of een last draagt;

2°. hij die een onder zijne hoede staand dier, wanneer het een mensch of een dier dat bereden wordt, voor een rij- of voertuig gespannen is of een last draagt, aanvalt, niet terughoudt;

3°. hij die geene voldoende zorg draagt voor het onschadelijk houden van een onder zijne hoede staand gevaarlijk dier;

4°. hij die gevaarlijke wilde dieren houdt zonder aan het hoofd van plaatselijk bestuur (1) of den door dezen aangewezen ambtenaar daarvan kennis te geven, of die de voorschriften door dat hoofd of dien ambtenaar te dien aanzien gegeven, niet naleeft. (Sw. 45, 92; Bw. 1368; CP. 475-7°, 479-2°.)

(1) In de gvtst. v. Jav. Mad. den ass.-res. (S. 31-168, 423.)

N.
Sw.

491. Met geldboete van ten hoogste vijftig gulden wordt gestraft:

1°. hij die een voor zich zelve of voor anderen gevaarlijken krankzinnige op wien hij verplicht is toezicht te houden, onbewaakt laat rondwaren;

2°. hij die een kind waarop hij verplicht is toezicht te houden, onbewaakt laat zoodat daardoor gevaar ontstaat voor het kind zelf of voor anderen. (Bw. 1366v.)

426

492. (1) Hij die, terwijl hij in staat van dronkenschap verkeert, hetzij in het openbaar het verkeer belemmert of de orde verstoort, hetzij eens anders veiligheid bedreigt, hetzij eenige handeling verricht waarbij, tot voorkoming van gevaar voor leven of gezondheid van derden, bijzondere omzichtigheid of voorzorgen worden vereischt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes dagen of geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

(2) Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke of de in art. 536 omschreven overtreding onherroepelijk is geworden, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste twee weken. (Sw. 45, 307v., 361, 536.)

426
bis

493. Hij die wederrechtelijk op den openbaren weg een ander in zijne vrijheid van beweging belemmert of met een of meer anderen zich aan een ander tegen diens uitdrukkelijk verklaarden wil blijft opdringen of hem op hinderlijke wijze blijft volgen, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste honderd gulden. (Sw. 335.)

494. Met geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden wordt gestraft:

427,
2°

1°. hij die niet zorgt dat eene door hem of op zijn last op een openbaren weg gedane op- of uitgraving of een door hem of op zijn last op den openbaren weg geplaatst voorwerp behoorlijk verlicht en van de gebruikelijke teekenen voorzien is;

427,
3°

2°. hij die bij eene verrichting op of aan den openbaren weg niet de noodige maatregelen neemt om voorbijgangers tegen mogelijk gevaar te waarschuwen;

427,
4°

3°. hij die iets plaatst op of aan, of werpt of uitgiet uit een gebouw, op zoodanige wijze dat door of ten gevolge daarvan iemand die van een openbaren weg gebruik maakt, nadeel kan ondervinden;

427,
5°

4°. hij die op den openbaren weg een rij-, trek- of lastdier, of een stuk vee dat hij vervoert, laat staan, zonder de noodige voorzorgsmaatregelen tegen het aanrichten van schade te hebben genomen;

5°. hij die op den openbaren weg vee laat rondloopen zonder de noodige voorzorgsmaatregelen tegen het aanrichten van schade te hebben genomen;

427,
6°

6°. hij die, zonder verlof van het bevoegd gezag, eenigen openbaren land- of waterweg verspert of het verkeer daarop belemmert, of die zoodanige versperring of belemmering veroorzaakt door ondoelmatig gebruik van voer- of vaartuigen. (Sw. 92, 192v., 497; CP. 471, 475, 479.)

495. (1) Hij die, zonder verlof van het hoofd van plaatselijk bestuur (a) of van den door dezen aangewezen ambtenaar, in eene door menschen bezochte streek voetangels (borang), vallen, vangstrikken of andere tot het vangen of dooden van wild gedierte bestemde voorwerpen plaatst, het vangen of dooden van wild gedierte bestemde voorwerpen plaatst, waardoor gevaar voor menschen kan worden teweeggebracht, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

(2) Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van de geldboete, hechtenis van ten hoogste zes dagen worden opgelegd.

428

496. Hij die, zonder verlof van het hoofd van plaatselijk bestuur (b) of van den door dezen aangewezen ambtenaar, eigen onroerend goed in brand steekt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftig gulden. (Sw. 45, 62, 187v., 382, 410.)

(a) In de gvtsl. v. Jav. Mad.: den regent (S. 31—168, 423.)

(b) In de gvtsl. v. Jav. Mad.: den ass.-res. (S. 31—168, 423.)

497. (Gew. S. 32—143 jo. 33—9.) Met geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden wordt gestraft:

1°. hij die op of aan den openbaren weg of op zoo korten afstand van gebouwen of goederen dat daardoor brandgevaar kan ontstaan, hetzij een vuur aanlegt hetzij buiten noodzaak een vuurwapen afschiet;

2°. hij die een luchtbol oplaait, waaraan brandende stoffen gehecht zijn. (Sw. 45, 92, 188; CP. 271, 458, 479.)

498, 499. Vervallen: S. 32—143 jo. 33—9.

500. Hij die, zonder verlof van het hoofd van plaatselijk bestuur (a) of van den door dezen aangewezen ambtenaar, buskruit, slaghoedjes of patronen voor vuurwapenen vervaardigt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste tien dagen of geldboete van ten hoogste vijftig gulden. (Sw. 92.)

501. (1) Met geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden wordt gestraft:

1°. hij die vervalschte of bedorven eetwaren of dranken, dan wel melk die van zieke beesten afkomstig is of voor de gezondheid schadelijk kan zijn, verkoopt, te koop aanbiedt, aflevert, uitdeelt of ten verkoop of ter uitdeeling in voorraad heeft;

2°. hij die, zonder verlof van het hoofd van plaatselijk bestuur (b) of van den door dezen aangewezen ambtenaar, vleesch van vee, dat wegens ziekte geslacht of op natuurlijke wijze gestorven is, verkoopt, te koop aanbiedt, aflevert, uitdeelt of ten verkoop of ter uitdeeling in voorraad heeft. (Sw. 92, 101, 204, 386.)

(2) Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van de geldboete, hechtenis van ten hoogste zes dagen worden opgelegd.

502. (1) (Gew. S. 32—566.) Hij die, zonder vergunning van het daartoe bevoegde gezag, de jacht uitoefent of schietgeweer voert in 's Lands bosschen waar zulks zonder vergunning verboden is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste tweehonderd gulden.

(2) Het gevangen of geschoten wild en de werktuigen of wapens waarmee de overtreding is gepleegd, kunnen worden verbeurd verklaard. (Sw. 39.)

TITEL II.

Overtredingen betreffende de openbare orde.

503. Met hechtenis van ten hoogste drie dagen of geldboete van ten hoogste vijftien gulden wordt gestraft:

1°. hij die rumoer of burengerucht verwekt waardoor de nachtrust kan worden verstoord;

2°. hij die rumoer maakt in de nabijheid van gebouwen voor eene geoorloofde godsdienstoefening of voor de rechtspraak bestemd, tijdens er dienst wordt gedaan of zitting gehouden. (Sw. 45, 172, 174, 176; CP. 479.)

504. (1) Hij die in het openbaar bedelt wordt, als schuldig aan bedelarij, gestraft met hechtenis van ten hoogste zes weken.

(2) Bedelarij gepleegd door drie of meer personen boven den leeftijd van zestien jaren, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden. (Sw. 45; CP. 269, 274v., 277v.)

505. (1) Hij die zonder middelen van bestaan rondzwerft, wordt, als schuldig aan landlooperij, gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden.

(2) Landlooperij, gepleegd door drie of meer personen boven den leeftijd van zestien jaren, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden. (Sw. 35; CP. 269v., 277v.)

(a) In de gvtsl. v. Jav. Mad.: den resident. (S. 31—168, 423 jo. 39—238.)

(b) In de gvtsl. v. Jav. Mad.: den ass.-res. (S. 31—168, 423.)

- N. 506. Hij die als souteneur uit de ontucht van eene vrouw voordeel
Sw. trekt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar.
- 433 507. Met geldboete van ten hoogste honderd vijftig gulden wordt
432, gestraft:
- 3° 1°. hij die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, een Nederlandschen of
435 Indonesischen adellijken titel voert, of een Nederlandsch ordeteeken dan
wel een Indonesisch eereteeken draagt;
- 2°. hij die, zonder 's Konings verlof, waar dit vereischt wordt, een
vreemd ordeteeken, titel, rang of waardigheid aanneemt;
- 3°. hij die, door het bevoegd gezag naar zijn naam gevraagd, een val-
schen naam opgeeft. (G. 67v.; ISR. 168; Sw. 228v., 241; CP. 259.)
- 435 508. Hij die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, gebruik maakt, zij het
bis ook met eene geringe afwijking, van een naam of van een onderscheidings-
teeken, waarvan het gebruik krachtens wettelijk voorschrift uitsluitend
aan eenige vereeniging of aan het personeel van eenige vereeniging of
aan het personeel van den geneeskundigen dienst des legers is toegekend,
wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete
van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 102, 393, 565.)
- 508 bis. (*Ing. S. 26—19 jo. 40; gew. 31—240.*) Hij, die in het openbaar,
zonder daartoe gerechtigd te zijn, eenig kleedingstuk draagt, hetwelk
een zoodanige overeenkomst vertoont met de ambtskleeding, vastgesteld
voor ambtenaren of beamtten in dienst van den Lande, van een provincie,
van een zelfstandige gemeenschap als bedoeld in art. 121, eerste lid of
art. 123, tweede lid der Indische Staatsregeling dan wel van een water-
schap, dat hij redelijkerwijs voor een zoodanig ambtenaar of beamt kan
worden aangezien, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een
maand of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.
509. (*Gew. S. 31—240.*) Hij die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, tegen
inpandgeving, dan wel in den vorm van koop en verkoop met recht van
wederinkoop of in den vorm van een commissiecontract, geld of goed
uitleent waarvan het bedrag of de waarde honderd gulden niet te boven
gaat, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geld-
boete van ten hoogste duizend gulden.
510. (1) Met geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden wordt
gestraft hij die, zonder verlof van het Hoofd van plaatselijk bestuur ⁽¹⁾
of van den door dezen aangewezen ambtenaar:
- 1°. eene openbare feestelijkheid of vermakelijkheid aanlegt;
- 2°. op den openbaren weg een optocht houdt.
- (2) Indien de optocht gehouden wordt ten einde op ontzagwekkende
wijze verlangens kenbaar te maken, wordt de schuldige gestraft met hech-
tenis van ten hoogste twee weken of geldboete van ten hoogste honderd
vijftig gulden.
511. Hij die bij gelegenheid van feesten, optochten en dergelijke niet
opvolgt de bevelen en aanwijzingen, door de politie gegeven ter voorko-
ming van ongelukken en ter vermindering van stremming van het verkeer
langs den openbaren weg, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste
vijf en twintig gulden. (Sw. 216.)
- 436 512. (1) Hij die, niet toegelaten tot de uitoefening van een beroep
waartoe eene algemeene verordening eene toelating vordert, buiten nood-
zaak dat beroep uitoefent, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste
drie honderd gulden.
- (2) Hij die, toegelaten tot de uitoefening van een beroep waartoe eene
algemeene verordening eene toelating vordert, buiten noodzaak in de
uitoefening van dat beroep de grenzen zijner bevoegdheid overschrijdt,
wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd vijftig gulden.
- (3) Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren
zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige
wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van
de geldboete, in het geval van het eerste lid hechtenis van ten hoogste
twee maanden, in het geval van het tweede lid hechtenis van ten hoogste
eene maand worden opgelegd. (Sw. 228v.)

(1) In de gvtsl. v. Jav. Mad.: den resident. (S. 31—168, 423 jo. 39—288.)

512 a. (*Ing. LN. 51—44.*) Hij die, als middel van bestaan, hetzij speciaal of bijkomstig, zonder in het bezit te zijn van een acte van toelating en buiten noodzaak het beroep van arts of tandarts uitoefent, wordt gestraft met een hechtenis van ten hoogste twee maanden of een geldboete van ten hoogste tien duizend rupiah. (*wg. 13 Juli '51.*)

513. Hij die van eens anders goed dat hij uithoofde van zijne persoonlijke dienstbetrekking of van zijn beroep onder zich heeft, eenig door den rechthebbende niet toegestaan gebruik maakt of toelaat, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes dagen of geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

514. De daglooner, pakkendrager, boodschaplooper, sjouwerman of koelie die zich in de uitoefening van zijn bedrijf schuldig maakt aan nalatigheid of verzuim in de teruggave van ten gebruike ontvangen gereedschappen of in de bezorging van ten vervoer aanvaarde goederen, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes dagen of geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden. (Sw. 45.)

515. (*Gew. S. 25—553 jo. 605.*) (1) Met hechtenis van ten hoogste zes dagen of geldboete van ten hoogste vijftig gulden wordt gestraft:

1°. hij, die bij het metterwoon verlaten van eene wijk, desa of kampong waar hij gevestigd is, nalaat van zijne verhuizing vooraf kennis te geven aan het bevoegd gezag, met vermelding van de plaats, waar hij zich zal vestigen;

2°. hij, die na zijn vestiging in eene wijk, desa of kampong nalaat binnen veertien dagen daarvan kennis te geven aan het bevoegd gezag, onder opgave van naam, voornamen en beroep, zoomede van de plaats van herkomst. (S. 19—573* bl. 1384.)

(2) Het in het eerste lid bepaalde is niet van toepassing op verhuizingen en daarop gevolgde vestigingen binnen dezelfde plaats of gemeente.

516. (1) Hij die er zijn beroep van maakt aan personen nachtverblijf te verschaffen en geen doorlopend register houdt, of nalaat in dat register aan te teekenen of te doen aanteekenen de namen, beroep of betrekking, woonplaats, dag van aankomst en van vertrek van de personen die een nacht in zijn huis hebben doorgebracht, of die nalaat dat register op aanvraag te vertoonen aan (1) het Hoofd van plaatselijk bestuur of aan den door dezen aangewezen ambtenaar, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

(2) Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van de geldboete, hechtenis van ten hoogste zes dagen worden opgelegd. (Sw. 92; CP. 475.)

517. (1) Met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste honderd vijftig gulden wordt gestraft:

1°. hij die van een krijgsman beneden den rang van officier goederen behorende tot de kleeding, uitrusting of wapening koopt, inruilt, als geschenk aanneemt, in pand, gebruik of bewaring neemt, of zoodanige goederen voor een krijgsman beneden den rang van officier verkoopt, ruilt, ten geschenke, in pand, gebruik of bewaring geeft, zonder vergoeding door of vanwege den bevelvoerende officier afgegeven; (Sw. 480.)

2°. (*Gew. S. 38—276.*) hij die, eene gewoonte makende van het kopen van zoodanige goederen, de bij algemeene verordening gegeven voorschriften omtrent het daarvan te houden register niet naleeft. (Sw. 45.)

(2) Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens eene dezer overtredingen onherroepelijk is geworden, kunnen de straffen worden verdubbeld.

518. Hij die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, eenig goed aan een

(1) In de *gtsl. v. Jav. Mad.* wordt *ipv. „het Hoofd v. pl. best. . . ambtenaar”* gelezen: „aan den door den resident aan te wijzen ambtenaar”. S. 31—168, 423 jo. 39—288.)

N. veroordeelde die straf ondergaat, verstrekt of van dezen ontvangt, wordt
Sw. gestraft met hechtenis van ten hoogste zes dagen of geldboete van ten
hoogste vijf en twintig gulden.

440 519. (Gew. S. 26—359, 429 ; 33—67.) (1) Hij die drukwerken, stuk-
ken metaal of andere voorwerpen in een vorm die ze op munt- of bank-
biljetten, op muntspeciën, op van rijksmerken voorziene gouden of zil-
veren werken of op postzegels doet gelijken, vervaardigt, verkoopt of
ten verkoop of ter verspreiding voorhanden heeft dan wel binnen Indonesië
invoert, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.
(2) De voorwerpen waarmede de overtreding plaats heeft, kunnen
worden verbeurd verklaard. (Sw. 10, 39v., 45, 251.)

519 bis. (Ing. S. 33—67.) Met hechtenis van ten hoogste drie maan-
den of geldboete van ten hoogste duizend gulden wordt gestraft :

1°. hij, die den inhoud van hetgeen door middel van een onder zijn
beheer staand of door hem gebruikt toestel voor radioontvangst is opge-
vangen en, naar hij redelijker wijze moet vermoeden, niet voor hem of
voor het publiek bestemd is, hetzij openlijk bekend maakt, hetzij aan
een ander mededeelt, indien hij redelijker wijze moet vermoeden, dat
openlijke bekendmaking van den inhoud volgen zal en zoodanige bekend-
making volgt ;

2°. hij die door middel van een toestel voor radioontvangst opgevangen
nieuwsberichten openlijk bekend maakt, indien hij daartoe niet bevoegd
is, dan wel degene, van wien hij die berichten heeft ontvangen, tot de
afgifte daarvan niet bevoegd is. *Art. 519 bis is ingetr. bij S. 39—565,
Radiopublicatie-ord. art. 12, bij het afdrucken hiervan nog niet iug.*

442 520. (Gew. S. 37—590.) Met hechtenis van ten hoogste drie maanden
wordt gestraft :

1°. hij die, surséance van betaling verkregen hebbende, eigenmachtig
daden verricht, waartoe de medewerking van bewindvoerders door eene
algemeene verordening wordt gevorderd ;

2°. de bestuurder of commissaris eener vennootschap, maatschappij,
vereniging of stichting welke surséance van betaling verkregen heeft,
die eigenmachtig daden verricht, waartoe de medewerking van bewind-
voerders door eene algemeene verordening wordt gevorderd. (Sw. 59 ;
F. 214v., 220v.)

TITEL III.

Overtredingen betreffende het openbaar gezag.

521. Hij die eenig voorschrift eener openbaar gemaakte door de be-
voegde autoriteit vastgestelde regeling op het gebruik en de verdeling
van het water uit water- of bevoeiingswerken van openbaar nut over-
treedt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twaalf dagen of
geldboete van ten hoogste zestig gulden. (¹)

444 522. Hij die, wettelijk als getuige, als deskundige of als tolk opgeroe-
pen, wederrechtelijk wegblijft, wordt gestraft met geldboete van ten
hoogste zestig gulden. (Sw. 224 ; Bw. 1909 ; Rv. 154, 160, 171v., 184v.,
204 ; Sv. 37v., 51v., 133v., 136, 202, 239, 241v. ; F. 65, 224 ; Onteig. 30 ;
Krankz. 15, 44.)

523. Hij die het verrichten van wettiglijk gevorderde heeren-, gemeen-
te- of cultuuriendsten zonder geldige reden nalaat, wordt gestraft met
hechtenis van ten hoogste drie dagen of geldboete van ten hoogste tien
gulden.

(Toeg. S. 22—308.) Indien tijdens het plegen van de overtreding nog
geen zes maanden zijn verlopen sedert eene vroegere veroordeeling van
den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden,
kan hechtenis van ten hoogste drie maanden worden opgelegd.

(¹) Bij S. 36—489*, art. VI, is Sw. 521 buiten werking gesteld voor het
gebied der prov. West-, Midden- en Oost-Java, voor elke prov. afzonderlijk
ingaaude op den dag, dat het Algemeen Waterreglement 1936 voor die
prov. in werking treedt. Bij S. 39—277 is de i.wtr. voor de prov. Oost-Java
vastgesteld op den 1sten dag der 3e maand volgende op die waarin het
Provinciaal Waterreglement Oost-Java is afgekondigd.

De heerendiensten in de prov. West-, Midden-, Oost-Java zijn afgeschaft bij S. 34—661; in de buitengew. bij de weggeld-ord., S. 41—97.

N.
Sw.

Bij ord. van 4 Juli 1919, in S. 19—360, art. 1, is bepaald:

Overal in het rechtstreeks bestuurd gebied der gewesten buiten Java en Madoera, waar de bevolking is gelaten in het genot van haar eigen rechtspleging, wordt het zonder geldige reden nalaten van het verrichten van wettiglijk gevorderde heeren- of gemeentediensten op dezelfde wijze gestraft als is bepaald in art. 523 van het Wetb. v. Strafr. voor Indonesië.

524. (Gew. S. 31—240.) Met geldboete van ten hoogste zestig gulden wordt gestraft: 445

1°. hij die, in zaken van minderjarigen of van onder curateele te stellen of gestelde personen, of van in een krankzinnigengesticht op te nemen of opgenomen personen, als bloedverwant, aangehuwde, echtgenoot, voogd of toeziende voogd, curator of toeziende curator, voor den rechter of, krachtens opdracht van dezen, voor het hoofd van plaatselijk bestuur (1) geroepen om te worden gehoord, zonder geldige reden van verschooning noch in persoon, noch, waar dit is toegelaten, door tusschenkomst van een gemachtigde verschijnt; (Sw. 92; Bw. 38, 40, 333v., 452; Krankz. 15, 24v.)

2°. hij die, in zaken van minderjarigen of van onder curateele te stellen of gestelde personen, voor de weeskamer of, krachtens uitnoodiging van deze, voor het hoofd van plaatselijk bestuur (1) geroepen om te worden gehoord, zonder geldige reden van verschooning noch in persoon, noch, waar dit is toegelaten, door tusschenkomst van een gemachtigde verschijnt; (Krankz. 44.)

3°. (Toeg. S. 28—546.) hij die, in zaken van minderjarigen voor den voogdijraad of, krachtens uitnoodiging van dezen, voor het hoofd van plaatselijk bestuur (1) geroepen om te worden gehoord, zonder geldige reden van verschooning noch in persoon, noch, waar dit is toegelaten, door tusschenkomst van een gemachtigde verschijnt. (Bw. 38, 40, 333v., 452.)

525. (1) Hij die, bij het bestaan van gevaar voor de algemeene veiligheid van personen of goederen of bij ontdekking van een misdrijf op heeter daad, het hulpbetoon weigert dat de openbare macht van hem vordert en waartoe hij, zonder zich aan dadelijk gevaar bloot te stellen, in staat is, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden. (Sw. 165, 187v., 478, 531, 566; Sv. 24v.; CP. 475.) 446

(2) Deze bepaling is, in geval van gevorderd hulpbetoon bij ontdekking van een misdrijf op heeter daad, niet van toepassing op hem die dat hulpbetoon weigert ten einde gevaar van vervolging te ontgaan of af te wenden van een zijner bloedverwanten of aangehuwden in de rechte linie of in den tweeden of derden graad der zijlinie, of van zijn echtgenoot of gewezen echtgenoot.

526. Hij die eene bekendmaking, vanwege het bevoegd gezag of krachtens wettelijk voorschrift in het openbaar gedaan, wederrechtelijk afsteurt, onleesbaar maakt of beschadigt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftien gulden. (Sw. 45, 219, 406.) 447

527. (Gew. S. 24—53 jo. 257.) (1) Hij die, na krachtens de voorschriften op de toelating en vestiging van Nederlanders en vreemdelingen uit Indonesië te zijn verwijderd, binnen Indonesië wordt aangetroffen zonder in het wettig bezit te zijn van een geldige toelatingskaart of van eenig ander geldig toelatingsbewijs, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

(2) Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van de geldboete, hechtenis van ten hoogste twee maanden worden opgelegd. (S. 16—47*.) (2)

(1) In de gvtsl. v. Jav. Mad.: den ass.-res. (S. 31—168, 423.)

(2) Oorspronkelijk stond in het eerste lid: honderd, in het tweede: eene maand.

N. *Het oorspronkelijke art. 528 is vervallen krachtens S. 31-238.*

Sw. 528. (Ing. S. 35-576.) (1) Met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft hij, die zonder verlof van het bevoegde gezag

1^e. afschrift maakt of uittreksel neemt van ambtelijke bescheiden van het land of zijne organen, waarvan het openbaar gezag de geheimhouding heeft bevolen;

2^e. bescheiden als onder 1^e bedoeld geheel of gedeeltelijk bekend maakt;

3^e. gegevens, vervat in bescheiden als onder 1^e bedoeld, bekend maakt, terwijl aannemelijk is, dat hij den geheimen aard dier gegevens redelijkerwijze heeft kunnen vermoeden.

(2) Het feit is niet strafbaar, indien het bevel tot geheimhouding kennelijk is gegeven om andere redenen dan het dienstbelang of het algemeen belang. (Sw. 52, 92, 112v., 122-2°, 124-2, 322, 554.)

TITEL IV.

Overtredingen betreffende den burgerlijken staat.

448 529. (Gew. S. 18-30, 19-81.) Hij die niet voldoet aan eene wettelijke verplichting tot aangifte aan den ambtenaar of tusschenpersoon van den burgerlijken stand voor de registers van geboorte of overlijden, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden. (BS. 37v., 65v., 71, 74, 87; BS. Chin. 50v., 73v., 99; BS. Ind. 29-32, 37, 42v., 47; BSCI. 35v., 38, 43, 61v., 66; CP. 346v.)

449 530. (1) De bedienaar van den godsdienst die eenige godsdienstige plichtigheid verricht betreffende een huwelijk, dat slechts ten overstaan van den ambtenaar van den burgerlijken stand kan worden voltrokken, voordat partijen hem hebben doen blijken dat haar huwelijk ten overstaan van zoodanigen ambtenaar is voltrokken, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

(2) Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van de geldboete hechtenis van ten hoogste twee maanden worden opgelegd. (Sw. 81v.; CP. 199v.; Bw. 81.)

TITEL V.

Overtredingen betreffende hulpbehoevenden.

450 531. Hij die, getuige van het oogenblikkelijk levensgevaar waaraan een ander verkeert, nalaat dezen die hulp te verleen of te verschaffen die hij hem, zonder gevaar voor zich zelven of anderen redelijkerwijs te kunnen duchten, verleen of verschaffen kan, wordt, indien de dood van den hulpbehoevende volgt, gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 45, 165, 478, 525, 566; CP. 475.)

TITEL VI.

Overtredingen betreffende de zeden.

451 532. Met hechtenis van ten hoogste drie dagen of geldboete van ten hoogste vijftien gulden wordt gestraft:

1°. hij die in het openbaar voor de eerbaarheid aanstootelijke liederen zingt;

2°. hij die in het openbaar voor de eerbaarheid aanstootelijke toespraken houdt;

3°. hij die op eene van den openbaren weg zichtbare plaats voor de eerbaarheid aanstootelijke woorden of teekeningen stelt. (Bw. 45, 281, 533v.)

451 bis 533. (Gew. S. 36-10; 38-278.) Met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste twee honderd gulden wordt gestraft:

1°. hij, die op of aan plaatsen voor het openbaar verkeer bestemd, hetzij eenig geschrift, waarvan de leesbaar gestelde titel, omslag of inhoud geschikt is om de zinnelijkheid van de jeugd te prikkelen, hetzij

eenige afbeelding of eenig voorwerp, geschikt om de zinnelijkheid van de jeugd te prikkelen, openlijk ten toon stelt of aanslaat;

2°. hij, die op of aan plaatsen, voor openbaar verkeer bestemd, den inhoud van eenig geschrift, geschikt om de zinnelijkheid van de jeugd te prikkelen, openlijk ten gehoor brengt;

3°. hij, die eenig geschrift, eenige afbeelding of eenig voorwerp, geschikt om de zinnelijkheid van de jeugd te prikkelen, openlijk of ongevraagd aanbiedt, of openlijk of door verspreiding van eenig geschrift ongevraagd als verkrijgbaar aanwijst;

4°. hij, die een zoodanig geschrift, eene zoodanige afbeelding of een zoodanig voorwerp aan een minderjarige beneden de zeventien jaren aanbiedt, blijvend of tijdelijk afstaat, in handen geeft of vertoont;

5°. hij, die den inhoud van een zoodanig geschrift in tegenwoordigheid van een minderjarige beneden de zeventien jaren ten gehoor brengt. (Sw. 282v., 532, 534v.)

534. Hij die hetzij eenig middel tot voorkoming van zwangerschap openlijk ten toon stelt, hetzij zoodanig middel of diensten ter voorkoming van zwangerschap openlijk of ongevraagd aanbiedt, of openlijk, of door verspreiding van eenig geschrift ongevraagd, als verkrijgbaar aanwijst, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste twee honderd gulden. (Sw. 282v., 532v., 535.)

535. Hij die hetzij eenig middel tot versterking van zwangerschap openlijk ten toon stelt, hetzij openlijk of ongevraagd zoodanig middel of diensten ter versterking van zwangerschap aanbiedt of als verkrijgbaar aanwijst, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. (Sw. 283, 299, 346v.)

536. (1) Hij die zich in kenlijken staat van dronkenschap op den openbaren weg bevindt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftien gulden.

(2) Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke of de in art. 492 omschreven overtreding onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van de geldboete, hechtenis van ten hoogste drie dagen worden opgelegd.

(3) Bij tweede herhaling binnen een jaar nadat de eerste veroordeeling wegens herhaling onherroepelijk is geworden, wordt hechtenis van ten hoogste twee weken opgelegd.

(4) Bij derde of volgende herhalingen, gepleegd telkens binnen een jaar nadat de laatste veroordeeling wegens tweede of volgende herhaling onherroepelijk is geworden, wordt hechtenis opgelegd van ten hoogste drie maanden. (Sw. 45, 300, 492.)

537. Hij die buiten de militaire kantine aan een tot de landmacht behoorenden krijgsman beneden den rang van onderofficier of aan diens vrouw, kind of bediende sterken drank of gegisten palmwijn verkoopt of toedient, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie weken of geldboete van ten hoogste honderd gulden. (Sw. 300, 538.)

538. De verkooper van sterken drank of zijn vervanger die in de uitoefening van het beroep aan een kind beneden de zestien jaren sterken drank of gegisten palmwijn toedient of verkoopt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie weken of geldboete van ten hoogste honderd gulden. (Sw. 300, 537.)

539. Hij die ter gelegenheid van het in het openbaar aanleggen van feestelijkheden of volksspelen of het in het openbaar houden van optochten kosteloos sterken drank of gegisten palmwijn verkrijgbaar stelt dan wel als prijs uitlooft, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twaalf dagen of geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

540. (Gew. S. 24-127; 34-644.) (1) Met hechtenis van ten hoogste acht dagen of geldboete van ten hoogste honderd vijftig gulden wordt gestraft:

1°. hij die dieren arbeid doet verrichten, welke kenlijk hunne krachten te boven gaat;

N. 2°. hij die dieren noodeloos arbeid doet verrichten op pijnlijke of kwel-
Sw. lende wijze;

3°. hij die kreupele, anderszins gebrekkige, schurftige, gewonde of ken-
lijk drachtige of zoogende dieren arbeid doet verrichten, waartoe zij uit
hoofde van hun toestand ongeschikt zijn, of op pijnlijke of kwellende
wijze;

4°. hij die dieren noodeloos vervoert of doet vervoeren op pijnlijke of
kwellende wijze;

5°. hij die dieren vervoert of doet vervoeren, zonder hun het noodige
levensonderhoud te verschaffen of te doen verschaffen.

(2) Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is ver-
loopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens
gelijke of eene der in art. 541 omschreven overtredingen of wegens het
in art. 302 omschreven misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hechte-
nis van ten hoogste veertien dagen worden opgelegd. (Sw. 45, 302.)

541. (1) Met geldboete van ten hoogste vijftien gulden wordt gestraft:

1°. hij die voor draag-, rij- of trekdiensten paarden gebruikt, welke
nog geen veulentanden gewisseld hebben of bij welke de twee binnen-
paardentanden der voor-(boven)-kaak nog niet in wrijving komen met
de binnenpaardentanden der achter-(beneden)-kaak;

2°. hij die paarden, welke nog geen veulentanden gewisseld hebben
of bij welke de twee binnenpaardentanden der voor-(boven)-kaak nog
niet in wrijving komen met de binnenpaardentanden der achter-(beneden)-
kaak, tuig laat dragen dan wel vastbindt of bevestigt aan een voertuig
of aan een trekdiër;

3°. de gebruiker eener merrie die toelaat dat een veulen, bij hetwelk
nog niet alle zes veulentanden aanwezig zijn, medeloopt met het moeder-
paard, wanneer dit voor draag-, rij- of trekdiensten gebruikt wordt.

(2) Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is ver-
loopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens
gelijke of eene der in art. 540 omschreven overtredingen of wegens het
in art. 302 omschreven misdrijf onherroepelijk is geworden, kan, in plaats
van de geldboete, hechtenis van ten hoogste drie dagen worden opgelegd.

457

542. (Gew. S. 27—512.) (1) Met hechtenis van ten hoogste een maand
of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden wordt gestraft:

1°. hij die gebruik maakt van eene in strijd met de bepalingen van
art. 303 opengestelde gelegenheid tot hazardspel;

2°. hij die op of aan den openbaren weg of op eenige voor het publiek
toegankelijke plaats deelneemt aan een hazardspel, tenzij tot het houden
van dat hazardspel door het daartoe bevoegd gezag verlof is verleend.

(2) Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is ver-
loopen, sedert een vroegere veroordeeling van den schuldige wegens
eene dezer overtredingen onherroepelijk is geworden, kan hechtenis van
ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste vijf honderd
gulden worden opgelegd.

543. *Ingetrokken*: S. 23—277, 352. *Of*. S. 23—351*; LN. 54—75*.

544. (1) Hij die, zonder verlof van het hoofd van plaatselijk bestuur (1)
of van den door dezen aangewezen ambtenaar, op of aan den openbaren
weg of op eene voor het publiek toegankelijke plaats een hanen- of krek-
elgevecht houdt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes dagen
of geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

(2) Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is ver-
loopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens ge-
lijke overtreding onherroepelijk is geworden, kunnen de straffen worden
verdubbeld. (Sw. 92.)

545. (1) Hij die zijn bedrijf maakt van waarzeggen, voorspellen of droo-
men uitleggen, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes dagen
of geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

(2) Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is ver-

(1) In de gvtel. v. Jav. Mad.: den regent. (S. 31—168, 423.)

loopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, kunnen de straffen worden verdubbeld.

546. Met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden wordt gestraft:

1°. hij die zoogenaamde djimats, amuletten of andere voorwerpen, onder voorgeven dat deze bovennatuurlijke kracht bezitten, verkoopt, te koop aanbiedt, aflevert, uitdeelt of ten verkoop of ter uitdeeling in voorraad heeft;

2°. hij die onderwijs geeft in elmoe's of kunsten, welke de strekking hebben om het geloof op te wekken aan de mogelijkheid om zonder eenig gevaar voor de daders strafbare feiten te plegen.

547. De getuige die ter terechtzitting, waar hij, in de gevallen waarin een wettelijk voorschrift eene verklaring onder eede vordert, eene verklaring onder eede moet afleggen, zoogenaamde djimats of amuletten bij zich draagt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste tien dagen of geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

TITEL VII.

Overtredingen betreffende de veldpolitie.

(Voor boschdelicten zie S. 27—221, 28—65. Boschord. voor Java Mad. 1927 art. 19v.; S. 32—466 art. 71v.)

548. Hij die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, zijn niet uitvliegend pluimgedierte laat loopen in tuinen of op eenigen grond die bezaaid, bepot of beplant is, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftien gulden. (Sw. 406¹, 407¹, 549.) 458

549. (Gew. S. 23—569 jo. 24—27.) Hij die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, vee laat loopen in tuinen, op eenig wei-, gras- of hooiland, of op eenigen grond, die, hetzij bezaaid, bepot of beplant is, hetzij ter bezaaiing, bepoting of beplanting is gereedgemaakt, of waarvan de oogst nog niet is weggehaald, dan wel over eens anders grond, waarvan de toegang op eene voor hem blijkbare wijze door den rechthebbende is verboden, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden. (Sw. 101, 406¹, 407¹, 550v.; CP. 471-14°, 475-10°.) 459

(Toeg. S. 21—250, 640.) Het vee, waarmede de overtreding is gepleegd, kan worden verbeurd verklaard. (Sw. 39², 41.)

(Toeg. S. 21—250, 640.) Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is verlopen sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van geldboete, hechtenis van ten hoogste veertien dagen worden opgelegd.

550. Hij die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, loopt of rijdt op eenigen grond die bezaaid, bepot of beplant is, of die ter bezaaiing, bepoting of beplanting is gereedgemaakt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftien gulden. (Sw. 406¹, 407¹, 549, 551; CP. 471-13°, 475-9°.) 460

551. (Gew. S. 23—569 jo. 24—27.) Hij die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, over eens anders grond, waarvan de toegang op eene voor hem blijkbare wijze door den rechthebbende is verboden, loopt, of rijdt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftien gulden. (Sw. 549v.; CP. 471-13°, 475-9°.) 461

TITEL VIII.

Ambtsovertredingen.

552. De ambtenaar, bevoegd tot de uitgifte van afschriften of uittreksels van vonnissen, die zoodanig afschrift of uittreksel uitgeeft alvorens het vonnis behoorlijk is ondertekend, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftig gulden. (Sw. 92; Rv. 65; Sv. 420.) 462

553. Vervallen: S. 35—576; zie thans art. 528.

554. (Gew. S. 28—12; 35—576.) Met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden wordt ge-

N. straft de gewezen ambtenaar die zonder verlof van het bevoegde gezag
Sw. ambtelijke bescheiden van het land of zijne organen onder zich houdt.
(Sw. 52, 92, 112v., 122-2°, 124², 322, 528.)

464 555. Het hoofd van een gesticht, bestemd tot opsluiting van veroor-
deelden, voorloopig aangehouden en of gegijzelden, of van een lands-
opvoedingsgesticht of krankzinnigengesticht, die iemand in het gesticht
opneemt of houdt, zonder zich het bevel van de bevoegde macht of
de rechterlijke uitspraak te hebben laten vertoonen, of die nalaat van
deze opnemng en van het bevel of de uitspraak op grond waarvan zij
geschiedt, in zijne registers de vereischte inschrijving te doen, wordt
gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten
hoogste honderd vijftig gulden. (Sw. 428; Rv. 602; Sv. 364; Krankz. 16;
CP. 120.)

465 556. De ambtenaar van den burgerlijken stand die nalaat vóór de
voltrekking van een huwelijk zich de bewijsstukken of de verklaringen
te laten geven die bij algemeene verordening gevorderd worden, wordt
gestraft met geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 79-3°;
Bw. 71v.; CP. 193v.)

466 557. Met geldboete van ten hoogste honderd gulden wordt gestraft:
1°. de ambtenaar van den burgerlijken stand die in strijd handelt
met eenig voorschrift eener algemeene verordening omtrent de registers
of de akten van den burgerlijken stand, de formaliteiten vóór een huwelijk
of de voltrekking van een huwelijk;

2°. ieder ander bewaarder van die registers die in strijd handelt met
eenig voorschrift eener algemeene verordening omtrent de registers of
de akten van den burgerlijken stand. (Sw. 79-3°; Bw. 4v., 50v., 71v.,
82; BS. 28.)

557 a. (*Ing. S. 18-30, 19-81.*) De tusschenpersoon van den burger-
lijken stand die in strijd handelt met eenig voorschrift van het reglement
op het houden van de registers van den burgerlijken stand voor de Chi-
neezen, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

467 558. De ambtenaar van den burgerlijken stand die nalaat eene akte
in de registers in te schrijven of een akte op een los blad schrijft, wordt
gestraft met geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 79-3°;
BS. 9, 28v.; CP. 192.)

558 a. (*Ing. S. 18-30, 19-81.*) De tusschenpersoon vanden burger-
lijken stand, die nalaat van eene ingevolge de voorschriften op het houden
van de registers van den burgerlijken stand voor de Chineezen bij hem
gedane uitgifte (*lees: aangifte*) eene akte op te maken of eene akte op een
los blad schrijft, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd
vijftig gulden.

468 559. Met geldboete van ten hoogste honderd gulden wordt gestraft:
1°. de ambtenaar van den burgerlijken stand die nalaat aan het be-
voegd gezag de opgaven te doen die eenig wettelijk voorschrift van hem
vordert;

2°. de ambtenaar die nalaat aan den ambtenaar van den burgerlijken
stand de opgaven te doen die eenig wettelijk voorschrift van hem vordert.
(Sw. 92; BS. 48, 50, 65, 71, 73v.; BS. Chin. 57, 65a, 79, 81v.; Bw. 360²,
418a.)

TITEL IX.

Scheepvaartovertreddingen.

469 560. De schipper van een Indonesisch schip die vertrekt alvorens de
krachtens wettelijk voorschrift gevorderde monstertol is opgemaakt en
geteekend, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.
(Sw. 8, 93, 95; K. 341, 341d, 347, 375v.)

470 561. De schipper van een Indonesisch vaartuig die niet alle door of
krachtens wettelijk voorschrift gevorderde scheepspapieren, boeken of
bescheiden aan boord heeft, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste
honderd gulden. (Sw. 8, 93, 95; K. 341, 341d, 347, 375v.)

562. (1) (*Gew. S. 33—47 jo. 38—2.*) Met geldboete van ten hoogste drie honderd gulden wordt gestraft: (Sw. 8, 93, 95.)

N.
Sw.
471

1^e. de schipper van een Indonesisch vaartuig, die niet zorgt, dat aan boord van zijn vaartuig de bij algemeene verordening vereischte dagboeken overeenkomstig de wettelijke voorschriften worden gehouden of die dagboeken niet vertoont wanneer en waar een wettelijk voorschrift dit vordert; (K. 348v., 352; S. 38—4*.)

2^e. de schipper van een Indonesisch vaartuig, die het bij algemeene verordening vereischte strafregister niet overeenkomstig de wettelijke voorschriften houdt of niet vertoont wanneer en waar een wettelijk voorschrift dit vordert; (K. 352a.)

3^e. de schipper van een Indonesisch vaartuig, die, bij gemis van strafregister, nalaat den rechter de bij een wettelijk voorschrift gevorderde mededeelingen te doen;

4^e. de reeder, boekhouder of schipper van een Indonesisch vaartuig die weigert aan belanghebbenden op hunne aanvraag inzage of, tegen betaling van de kosten, afschrift te verstrekken van de aan boord van het vaartuig gehouden dagboeken. (K. 320, 327, 341, 341d, 350.)

(2) Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens eene dezer overtredingen onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van de geldboete, hechtenis van ten hoogste twee maanden worden opgelegd.

563. De schipper van een Indonesisch vaartuig die niet voldoet aan zijne wettelijke verplichting betreffende de inschrijving en kennisgeving van geboorten of sterfgevallen die gedurende eene zeereis plaats hebben, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden. (Sw. 8, 93, 95; BS. 46v., 50v., 77; BS. Chin. 58v., 62, 64, 85; K. 341, 341d, 348.)

472

564. De schipper of schepeling die niet in acht neemt de wettelijke voorschriften vastgesteld tot voorkoming van aanvaring of aandrijving, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 93, 199; K. 341, 341d, 534v.; S. 14—225, 226.)

473

565. Hij die zonder daartoe gerechtigd te zijn gebruik maakt, zij het ook met eene geringe afwijking, van een onderscheidingsteeken, waarvan het gebruik krachtens wettelijk voorschrift uitsluitend aan hospitaalschepen, aan sloepen van zoodanige schepen of aan kleine vaartuigen voor den hospitaaldienst bestemd, is toegekend, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. (Sw. 508; S. 05—686, 687.)

473a

566. (*Gew. S. 33—47 jo. 38—2.*) De schipper van een Indonesisch vaartuig, die niet voldoet aan de verplichtingen, hem opgelegd in het tweede lid van art. 358a van het wetboek van koophandel, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. (Sw. 93, 95, 478; K. 341, 341d, 534v.)

474

567. (*Ing. S. 34—214 jo. 38—2.*) De reeder en de kapitein van een Indonesisch schip aan boord waarvan schepelingsdienst wordt gedaan door personen, die noch een arbeidsovereenkomst als bedoeld in art. 395 door personen, die noch een arbeidsovereenkomst hebben gesloten, noch voor eigen rekening aan boord een bedrijf uitoefenen of door personen die niet voorkomen op de monsterrol in de gevallen waarin een en ander krachtens wettelijk voorschrift gevorderd wordt, worden gestraft met geldboete van ten hoogste zestig gulden voor iederen persoon, die aldus werkzaam is. (K. 320, 341, 341d, 375v., 380, 383, 395v.; Sw. 8, 93, 95.)

476

568. (*Toeg. S. 33—47 jis. 34—214, 38—2.*) Hij die een cognossement, waarvan de afgifte in strijd is met het bepaalde in art. 517b van het wetboek van koophandel onderteekent, alsmede degene voor wien hij dit overeenkomstig zijn bevoegdheid doet, wordt, indien daarop de afgifte volgt, gestraft met een geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden. (K. 321, 331, 470, 504.)

474
bis